

het **GOEDE NIEUWS**
van de wereld van morgen

het **GOEDE NIEUWS**
van de wereld van morgen

5e JAARGANG No. 10

DECEMBER 1986

Artikelen:

Wat is toch de heilige Geest? Deel 2	1
Hoe belangrijk is het huwelijk?	5
Ja! God zal uw gebeden beantwoorden	7
Is het de gok wel waard?	10
Beproeft alle dingen: Het geloof dat voor behoud is vereist	14
Gebeuren er vandaag nog wonderen?	16
Word jij ook al oud voor je tijd?	19
Tussen haakjes: „Laten we er eens over praten”	21

VOORPAGINA: Wie van ons heeft er nooit eens over gedroomd in één klap rijk te worden in een of andere loterij of prijsvraag? Maar wat zegt God over gokken in al zijn verschillende vormen? In het artikel dat op pagina 10 begint wordt dit verklaard. Illustratie Ron Chironna.

Het Goede Nieuws wordt gepubliceerd door de Worldwide Church of God, 300 W. Green St., Pasadena, Calif., 91123, V.S. Copyright © 1986 Worldwide Church of God. Verantwoordelijke uitgever in België: H. Van Lerberghe, Postbus 3, 2120 Schoten. Alle rechten voorbehouden. Printed in England by Ambassador Press Ltd., St. Albans.

Gelieve uw correspondentie te richten aan:
AMBASSADOR COLLEGE
Postbus 444
3430 AK Nieuwegein
(Nederland)

Gaarne opgave van adreswijziging zo spoedig mogelijk.
Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

Oprichter

Herbert W. Armstrong
1892 - 1986

Uitgever

Joseph W. Tkach

Hoofdredacteur

Dexter H. Faulkner

Eindredacteur

Norman L. Shoaf

Vaste medewerkers

Dibar K. Apartian
Jerold W. Aust
K. Neil Earle
John A. Halford
George M. Kackos
Ronald D. Kelly
Graemme J. Marshall
L. Leroy Neff
Bernard W. Schnippert
Richard H. Sedliacik
Clayton D. Steep
Philip Stevens
Earl H. Williams

Redactie-assistent

Lana Walker

Illustraties

Minette Collins Smith

**UITGEGEVEN DOOR DE
WORLDWIDE CHURCH OF
GOD**

Algemeen leider

Joseph W. Tkach

Financieel beleid

Leroy Neff

Directeur uitgeverij

Ray Wright

Productie en distributie

Roger G. Lippross

Regionaal directeur

Bram de Bree

Internationale edities

Duits: John B. Karlson
Frans: Dibar Apartian
Nederlands: Bram de Bree
Spaans: Don Walls

Wat is toch de heilige Geest?

Deel 2

Hoe de heilige Geest ons leven kan veranderen

Miljoenen mensen zijn misleid door de doctrine van de drieëenheid! Wat zegt de Bijbel over de heilige Geest? Hier volgt deel twee van dit belangrijke artikel.

Bernard W. Schnippert

De Geest van God — zijn identiteit, zijn natuur, zijn vorm en betekenis — wordt door de meeste mensen eenvoudig niet begrepen, zelfs niet door de meeste oprechte christenen!

Velen nemen aan dat zij deze

Geest kennen, maar zij zijn misleid!

De vorige maand leerden wij dat er geen bijbelse grond is voor de doctrine van de drieëenheid — dat het geloof in de drieëenheid een synthese is van heidense en Joodse filosofie die in de vierde eeuw aan de christenheid werd opgelegd door een concilie dat werd bijeengeroepen op

last van de Romeinse keizer, die geen christen was. Wij zagen dat de Bijbel zelf aantoonde dat de heilige Geest geen persoon is, en wij ontdekten de verbazingwekkende waarheid dat God in werkelijkheid een gezin is dat op dit moment uit God de Vader en Jezus Christus de Zoon bestaat.

Maar wie of wat is dan de heilige Geest? En hoe kunnen wij dat weten? Wij moeten de Bijbel zichzelf laten interpreteren.

Wat is de heilige Geest?

Gods Geest is de *kracht* die van God — van de Vader en de Zoon — uitgaat.

Lees Johannes 4:24 om dit te begrijpen. Daar staat: „God is geest”. Vergelijk dat met ons, mensen. Wij

zijn vlees en geen geest. En er is een enorm verschil tussen vlees en geest. Ons lichaam is vleselijk en ook ons denken is vleselijk gericht. Wij zijn gemaakt uit het stof van de aarde (Gen. 3:19). Wij kennen wat het vlees kan kennen. Wij hebben de vermogens van het vlees. Wij opereren binnen de grenzen van het vlees. Handelen wij, door bijvoorbeeld een arm te bewegen, dan handelen wij met een arm van vlees en doen wij dingen die een vleselijke arm kan doen.

God daarentegen is geest. En geest is superieur aan vlees. In de eerste plaats is God heilig (Joh. 17:11; Openb. 3:7). God is ook onsterfelijk. God denkt en opereert op een volslagen ander niveau dan wij. God, die uit geest bestaat, kan zich bewegen op een wijze die voor onze armen en ons lichaam onmogelijk is.

Sprekend tot de Farizeër Nicodemus vergeleek Jezus geest met de wind: „De wind blaast, waarheen hij wil, en gij hoort zijn geluid, maar gij weet niet, vanwaar hij komt of waar hij heengaat; zó is een ieder, die uit de Geest geboren is” (Joh. 3:8).

God kan contact maken en zich uitbreiden op een wijze die wij, mensen, samengesteld uit vlees, maar moeilijk kunnen begrijpen. Hoe? Door zijn heilige Geest, de kracht waardoor Hij handelt.

Gods Geest beantwoordt aan zijn wil. Hij beantwoordt aan zijn wensen en verlangens en is dus als een op afstand bedienbare arm of instrument waarvan Hij gebruikmaakt. De heilige Geest, als Gods middel van denken en doen, is zijn verstand, zijn energie, zijn motivatie, zijn mentaliteit, zijn kracht en zijn aard. Gods Geest werkt in het verstand van de mens om bekering te bewerkstelligen.

De wetenschap heeft vastgesteld dat in de chromosomen van iedere cel van ons lichaam de sleutelcode van al onze wezenlijke kenmerken — kleur van de ogen, lengte, ge-laatstrekken — besloten ligt. Kortom, als de wetenschap zou weten hoe, zou zij voor ieder individu een dubbelganger kunnen construeren door uit te gaan van de code die ligt besloten in één kleine cel. Iedere cel van ons bevat al onze kenmerken.

Op dezelfde wijze bevat Gods

Geest de kenmerken van zijn kracht, karakter en mentaliteit — zijn werkelijke natuur!

Het is dus uiterst belangrijk om het grote verschil te zien tussen geest enerzijds en vlees anderzijds. Het vormt de sleutel tot het inzicht hoe en waarom de Bijbel over de heilige Geest spreekt zoals hij spreekt. Wanneer de Bijbel melding maakt van Gods Geest — de heilige Geest — gebeurt dat gewoonlijk om een eigenschap van God te benadrukken die alleen aan Hem toebehoort.

Gods kracht in werking

De heilige Geest is de kracht van God. Let op 2 Timotheüs 1:7, waar gezegd wordt dat Gods Geest niet een geest is van vreesachtigheid, maar „van kracht, van liefde, en van bezonnenheid”.

De heilige Geest is de kracht of energie waardoor God scheidt, zijn dienaren inspireert, zijn mentaliteit en houding op zijn volk overbrengt en, in ons fysieke rijk, werken verricht die fysiek onmogelijk zijn — zelfs de opstanding uit de doden!

Wanneer God handelt, voert de heilige Geest zijn wensen uit. Zijn Geest is onvergelijkbaar veel krachtiger dan de fysieke armen en de kracht waarvan wij ons bedienen. Sommige van Gods vermogens gaan ons begrips- en beschrijvingsvermogen te boven, maar al wat Hij onderneemt kan aan zijn Geest worden toegeschreven. Zo vertelt de Bijbel ons bijvoorbeeld: „Door Zijn Geest heeft Hij de hemelen versierd” (Job 26:13; *Statenvert.*).

Bovendien is God in staat zijn Geest daadwerkelijk op ons, mensen, over te dragen. Wanneer Hij dit doet, brengt Hij iets van Zichzelf, en dus iets van zijn kracht, of mentaliteit, of karakter, of natuur, op ons over.

Gods Geest, zijn kracht of natuur, gaat van Hem uit en er kan aldus van worden gezegd dat hij wordt „uitgestort” (Joël 2:28), „geblazen” (Joh. 20:22), iemand „vervult” (Hand. 2:4) en iemand „zalft” (Hand. 10:38) of van de Vader „uitgaat” (Joh. 15:26).

Geen van deze verzen met betrekking tot de heilige Geest kan een persoon beschrijven. Ze worden gebruikt om handelingen te beschrij-

ven die door Gods kracht worden uitgevoerd!

Sommige mensen breken zich het hoofd over verzen die de heilige Geest in een symbool weergeven. Degenen die in de drieëenheid geloven schijnen te denken dat Gods Geest niet zo zou zijn voorgesteld als hij niet een persoon was. Vandaar dat zij Mattheüs 3:13-17, waar een duif, als symbool van de heilige Geest, op de gedoopte Christus neerdaalt en een stem vanuit de hemel spreekt, beschouwen als bewijs dat God uit drie personen bestaat.

Bedenk echter dat geest niet door mensen kan worden gezien tenzij er een fysieke vorm of gedaante aan wordt gegeven. God gebruikte een duif, een vredessymbool, om de heilige Geest te symboliseren bij de doop van de Vrededorst! Gods Geest is echter beslist geen duif.

Bij die gelegenheid openbaarde God de Vader zijn Geest in een symbool, opdat de mensen konden zien dat God geestelijk aanwezig was en het eens was met zijn Zoon en diens doop. De heilige Geest werd hier als een duif uitgebeeld, en op andere plaatsen als vuur (Hand. 2:3), water (Joh. 4:14), olie (Ps. 45:8), wind (Joh. 3:8), een zegel (Ef. 1:13), en dergelijke.

Maar waarom geeft God zijn Geest weer met symbolen? Omdat deze symbolen Gods eigenschappen illustreren. God gebruikt op verschillende tijden verschillende symbolen om de verschillende aspecten van zijn karakter duidelijk te maken. Vanzelfsprekend is God noch Christus letterlijk water, een duif, vuur of wind. Dit zijn louter symbolen.

Een uitbreiding van God

Kijk naar Handelingen 13:2. Daar staat: „En terwijl zij vastten bij de dienst des Heren, zeide de Heilige Geest: Zondert Mij nu Barnabas en Saulus af voor het werk, waartoe Ik hen geroepen heb.” Hoe moeten wij dit vers begrijpen, als de heilige Geest geen afzonderlijke persoon is binnen het Gezin van God?

Dergelijke verzen zijn ten dele voorbeelden van een stijlfiguur die bekendstaat als *personificatie*. Personificatie is het toekennen van menselijke eigenschappen aan levenloze voorwerpen om de beschrijving kleuriger en levendiger te maken.

De Bijbel maakt van tijd tot tijd gebruik van een dergelijk hulpmiddel. Maar bedenk ook dit: af en toe wordt er over de heilige Geest gesproken als was het een persoon omdat hij de uitbreiding is van een persoon: de persoon van God de Vader of van de Zoon, maar niet een *afzonderlijke* persoon of een wezen buiten die twee. Wanneer de Bijbel zegt dat de heilige Geest sprak of zich bewoog of zich herinnerde of op enige andere wijze handelde als een wezen, dan wordt ons daarmee verteld dat of de Vader of de Zoon iets deed door middel van hun geestelijke kracht, de Geest van God.

Laten wij nu enkele plaatsen bekijken waar over Gods Geest wordt gesproken op een wijze die nog andere eigenschappen van God aangeeft, dat wil zeggen, die andere verschillen illustreert tussen rechtvaardige geest en zinnelijk vlees.

Verkeerd begrepen verzen

In sommige bijbelverzen worden de Vader, de Zoon en de heilige Geest tezamen vermeld in één zinsnede, vers of reeks nauw verbonden verzen, bijvoorbeeld Mattheüs 28:19, 1 Petrus 1:2, 2 Korinthe 13:13, Johannes 14:26 en 1 Korinthe 12:4-11.

Bestudeer een van de bijbelpasages die het meest geciteerd worden ter ondersteuning van de leer van de drieëenheid: Mattheüs 28:19. Deze luidt: „Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes.” Aanhangers van de drieëenheidsleer zeggen dat dit vers bewijst dat God een drieëenheid is. Als de heilige Geest geen afzonderlijk wezen is, waarom dient men dan in zijn naam gedoopt te worden?

Het antwoord is: Wanneer wij gedoopt worden, worden wij gedoopt tot lid van het Gezin van God in de naam van of op gezag van Jezus Christus.

Wanneer wij worden gedoopt tot lid van dit Gezin, wordt ons de heilige Geest beloofd. De Geest van God is wat ons toevoegt aan Gods Gezin (1 Kor. 12:13). Vandaar dat God, door opdracht te geven dat wij in die Geest worden gedoopt, de aandacht vestigt op dit belangrijke punt.

Merk ook op Mattheüs 12:31 en Lukas 12:10, waar Christus zegt dat lastering tegen de Zoon zal worden vergeven, maar de lastering tegen de heilige Geest niet. Waarom dit onderscheid?

Kijk naar de context. De Farizeeën wilden niet geloven dat Christus God was, maar zijn kracht konden zij niet ontkennen. Zo is het ook nu. De meeste mensen die God vervloeken of op andere wijze lasteren, weten niet werkelijk wat zij doen, want zij kennen de ware God niet — zij zijn niet bekeerd en zijn niet door Gods Geest verwekt. Als zij lasterlijke taal spreken, doen zij dat derhalve tegen een vals Godsbegrip. De ware God kennen zij immers niet. Vandaar dat het hun kan worden vergeven.

De tijd komt echter dat zij van de ware God zullen horen. Dit gebeurt

slechts een verstandelijk beeld dat men erop nahoudt en dat op misleiding is gebaseerd.

Johannes 14:15-21 verdient een speciaal commentaar. In deze verzen wordt gesproken van de „Trooster” die Christus beloofde na zijn dood aan de apostelen te zenden. Het is duidelijk dat die Trooster de heilige Geest is (vers 17).

Deze verzen schijnen te impliceren dat de Geest een wezen is omdat 1) in de vertaling een taal wordt gebezigd die wij zouden gebruiken om een wezen te beschrijven, en 2) de Trooster in de vertaling wordt aangeduid met „Hij” en „Hem”, voornaamwoorden die uitsluitend voor personen gebruikt worden.

Opnieuw echter dwalen de aanhangers van de drieëenheidsdoctrine hier.

De Bijbel symboliseert Gods heilige Geest o.a. als een duif, water, vuur, olie, wind en een zegel, om aspecten van Gods karakter en macht aan te duiden.

wanneer zij door bekering de heilige Geest hebben ontvangen of op zijn minst door de kracht daarvan worden geraakt doordat zij door God worden geroepen of doordat Gods waarheid duidelijk aan hen wordt geopenbaard. Als zij God dan verwerpen, bewust, terdege wetend wat zij doen, dan lasteren zij inderdaad.

Vandaar dat wordt gesproken van lastering tegen de heilige Geest, omdat men om te lasteren daadwerkelijk de ware kracht van God moet verwerpen en bestrijden en niet

Wie is de Trooster?

De voornaamwoorden „Hij” en „Hem” in Johannes 14:15-21 slaan op het woord *Trooster*, dat in het Grieks een mannelijk voornaamwoord vereist ongeacht waar het op slaat. Sommige talen kennen een geslacht toe aan alle zelfstandige naamwoorden en vereisen voornaamwoorden van het bijbehorende geslacht wanneer eraan wordt verwezen.

Ook wordt weleens een specifiek

geslacht toegekend aan bepaalde dingen, zoals wanneer aan een orkaan de naam van een man of vrouw wordt gegeven, waarnaar dan vervolgens met „hij” of „zij” wordt verwezen. Sommige talen echter vereisen een dergelijke toekenning voor veel zelfstandige naamwoorden, waaronder het Grieks en het Nederlands. Het gebruik van „hij” in plaats van „het” hier is daarom een grammaticale aanpassing en niets anders. Het gebruik van het mannelijk impliceert niet dat de Trooster werkelijk een persoon is.

(Trouwens, in het Grieks is het oorspronkelijke woord voor „Geest” onzijdig en het juiste grammaticale voornaamwoord met betrekking tot geest is „het”, een onzijdig voornaamwoord.)

Maar laten wij deze passages nog verder bestuderen. Merk op dat Christus in vers 18 zegt: „Ik zal u niet als wezen achterlaten. Ik kom tot u.” En in vers 20: „Te dien dage zult gij weten, dat Ik in Mijn Vader ben, en gij in Mij en Ik in u.”

Wie is dan de Trooster? Volgens Christus' persoonlijke verklaring, leeft Hijzelf in iemand die door de Vader met de Geest is verwekt.

Daarom zei Christus dat Hij niet tot de discipelen kon komen als Hij niet naar zijn Vader ging — was opgewekt als een geestelijk wezen met het vermogen om in iemand te leven door middel van de heilige Geest (Joh. 16:7). Zolang Hij vleeselijk was, beschikte Hij niet over een dergelijk vermogen.

Ook Paulus verklaarde duidelijk dat Christus in hem leefde (Gal. 2:20). Niet de menselijke Christus, maar de Christus die in zijn verstand en zijn handelingen leefde door de karakterwijzigende kracht van de heilige Geest!

Tenslotte wenden vele leken zich tot 1 Johannes 5:7-8 in een poging om hun standpunt inzake de drieëenheid te documenteren. Theologen zullen dit echter niet doen, want het staat vast, ook voor die theologen die in de drieëenheid geloven, dat deze verzen grotendeels oneigenlijke toevoegingen bevatten en niet tot de geïnspireerde tekst behoren. Na verwijdering van de oneigenlijke delen, blijkt niets van zo'n bewijs van de drieëenheid.

Waarom dit alles belangrijk is

Wij hebben een schitterende en

verbazingwekkende waarheid de revue zien passeren. De heilige Geest van God is het verstand, de kracht en de natuur van God de Vader en Jezus Christus.

De belangrijkste en werkelijk verbluffende waarheid moet echter nog komen! Wat maakt dit alles voor verschil uit? Waarom doet het er toe wat nu precies de heilige Geest is? Het maakt werkelijk een groot verschil uit. Want het Gezin van God, dat nu bestaat uit de Vader en de Zoon, is nog niet compleet. Het is Gods ongelooflijke plan om meer personen aan dit Gezin toe te voegen: u en mij! En Hij gebruikt zijn heilige Geest om dat te doen!

De grote vraag is echter hoe? Het grote antwoord is door de kracht van de heilige Geest. Laten wij dat uitleggen.

De mens is sterfelijk en vleeselijk en aan de dood onderworpen. God, die geest is, is onsterfelijk. De mens heeft gezondigd en zal daarom sterven, „want het loon, dat de zonde geeft, is de dood” (Rom. 6:23).

Wil God echter een mens lid van zijn Gezin maken, dan moet Hij hem onsterfelijk maken. Om dit te bereiken zal Hij een belangrijk, onsterfelijk ingrediënt aan hem toevoegen: zijn heilige Geest.

Lees bijvoorbeeld Romeinen 8:9-11, waar wordt verklaard dat het sterfelijke, vleeselijke lichaam als gevolg van de zonde de dood zal beërven, maar dat als de Geest van God in u woont, „Hij, die Christus Jezus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend [zal] maken door zijn Geest, die in u woont”. Dat wil zeggen, Hij zal u het eeuwige leven geven!

Of sla 1 Johannes 5:11-13 op, waar wordt verklaard dat indien Christus in ons leeft door de kracht van de Geest, wij het eeuwige leven in ons hebben, maar dat indien de Geest niet in ons is, wij aan een dergelijk leven geen deel hebben. Zie ook 1 Petrus 3:18.

Vanzelfsprekend is de eerste vraag die in de gedachten van de meeste mensen opkomt hoe wij die Geest kunnen ontvangen. Het antwoord is dat wij die slechts kunnen ontvangen als een geschenk van God, en alleen als wij op de juiste wijze gedoopt zijn, na bekering van de zonde en geloof in de ware God en de bood-

schap die Hij door Jezus Christus heeft gezonden (Hand. 2:38).

Wanneer wij gedoopt worden en de handoplegging ontvangen van Gods ware dienaren, ontvangen wij een kleine hoeveelheid van die Geest. Die Geest is als een zaad. Hij zal groeien naarmate wij ons inspannen om te overwinnen.

De kleine hoeveelheid Geest die wij van God de Vader bij de doop ontvangen is als het fysieke sperma waarmee een fysieke vader in het ovum van de moeder doordringt. En evenals het bevruchte ovum moet het verwekte kind van God groeien tot zijn geboorte. De geboorte van de geestelijke foetus (u en ik na de doop) vindt pas plaats wanneer wij opnieuw worden geboren ten tijde van Christus' wederkomst, wanneer de sterfelijkheid door het leven wordt verslonden — dat wil zeggen, wanneer die verwekte, gelovige christen, na te hebben overwonnen, wordt geboren als een onsterfelijke zoon van God (2 Kor. 5:4).

Eerder legden wij uit hoe iedere cel van iemands lichaam — door een sleutelkode in de chromosomen — alle kenmerken van die persoon in zich draagt. Op gelijke wijze begint de Vader, wanneer Hij zijn heilige Geest in ons brengt, ons met al Gods kenmerken, zoals een onsterfelijk leven, zijn wijze van denken, zijn inzicht en zijn karakter van liefde, vreugde en vrede en de overige vruchten van zijn Geest (Gal. 5:22-23). Wij krijgen deel aan de goddelijke natuur (2 Petr. 1:4).

Natuurlijk is Gods Geest niet precies gelijk aan de spermaceel van een mannelijk lichaam. Het is een vergelijking.

Sleutel tot eeuwig leven

Gods heilige Geest is de sleutel tot het eeuwige leven! Als u hem niet bezit, woont er geen eeuwig leven in u. De meeste mensen bezitten hem niet, omdat zij niet begrijpen wat hij is. Zij geloven dat hij deel uitmaakt van een drieëenheid, een derde persoon binnen een Godheid die voor de mensheid is toegesloten.

Het geloof in de drieëenheid verbergt voor de mens de werkelijke kracht van God die in ons kan leven en ons kan maken tot machtige geestelijke wezens met het eeuwige leven

(Zie verder pagina 22)

Hoe belangrijk is het huwelijk?

Ik heb mij vaak verbaasd over het grote aantal ongelukkige huwelijken in onze hedendaagse samenleving en mij afgevraagd: hoe komt het toch dat ik zo gezegend ben met een gelukkig huwelijk dat al meer dan 25 jaar standhoudt?

Ik weet van mijzelf dat ik geen toverformules ken — geen sluipweggetje naar een van de verborgen, eeuwige geheimen van het heelal. Heel bijzonder ben ik ook niet, niet van vooraanstaande familie, niet geweldig intelligent.

Iets is er wel.

In mijn eerste jaar aan het College had ik het voorrecht een cursus onder leiding van wijlen Herbert W. Armstrong te volgen, een cursus die „Levensbeginselen” heette. Het was maar één uur per week gedurende een half jaar. Weinig dingen hebben echter zo'n invloed op mijn leven gehad. Mijn toekomstige vrouw (al wisten wij dat toen nog niet) had de cursus twee jaar eerder gelopen. Daardoor hebben wij beiden de meest waardevolle kennis ontvangen om de basis voor ons huwelijk te leggen.

Herbert Armstrong wist namelijk dat het Woord van God de basis van alle kennis is. Hij wist dat in de Bijbel aanwijzingen zijn te vinden over hoe men moet leven.

Bekijk het eens zo: om ingewikkelde machines zoals de computer waarop ik mijn artikelen tik te kunnen bedienen moet men de handleiding volgen. Als ik de aanwijzingen niet opvolg wordt het artikel misschien zoets als xzzy!?!*!a*Cpft. Dat lijkt nergens op, niet voor u en

niet voor mij en de redactie zou zich afvragen wat me mankeerde.

Heel wat huwelijken zien er zo uit. De handleiding werd niet gevolgd en het huwelijk lijkt nergens naar.

Maar als u moeite doet om de handleiding, de Bijbel, te volgen dan krijgt u een gelukkig en geslaagd huwelijk. Slaat u daarentegen de aanwijzingen van de Schepper in de wind, dan . . .

Kijk maar eens om u heen. Dat is dan het gevolg!

Er heerst chaos en verwarring. Zo weinigen lijken te beseffen waar het in het huwelijk om gaat. De rollen van man en vrouw worden door elkaar gegooid. De mannen weten niet hoe ze vader en echtgenoot moeten zijn. De vrouwen weten niet of hun leven wel geslaagd is als ze geen hoge maatschappelijke status bereiken en met de mannen wedijveren om goedbetaalde banen en macht. Aan tal van vrouwen is het idee opgedrongen dat zij zich moeten schamen als zij een loopbaan als full-time echtgenote, huisvrouw en moeder kiezen.

Maar wacht eens even. Als al deze moderne kennis en bevrijding geen geluk in het huwelijk en het gezin hebben gebracht, hoe moet het dan? Zijn wij gedoemd om altijd maar blindelings door te dwalen zonder ooit te weten waar het in het huwelijk om gaat?

Bepaald niet.

Geopenbaarde kennis

Laten wij de vergelijking met de handleiding weer oppakken. God, de grote Schepper, heeft de mensheid naar zijn beeld gemaakt, maar niet van hetzelfde materiaal als Hijzelf. Wij zijn van stoffelijke materie, aards, fysieke mensen.

Er bestaan natuurwetten waaraan wij ons moeten onderwerpen of anders betalen wij de prijs. Houden wij geen rekening met de wet van de zwaartekracht dan zouden wij ernstig gewond of zelfs gedood kunnen worden. Als wij giftig voedsel eten worden wij ziek of gaan dood.

Maar indien wij zorgvuldig met die wetten rekening houden kunnen wij met schepen varen en met vliegtuigen vliegen. Als wij gezond eten en de juiste lichaamsbeweging hebben blijven wij gezonder.

Zo zijn er ook wetten voor een geslaagd huwelijk. Worden die wetten overtreden, dan is er ook grote kans dat het huwelijk strandt. Houden wij ons aan de wetten, dan is het resultaat de hoogste graad van geluk en vreugde.

Toen God de eerste man en vrouw schiep maakte Hij eerst de man, Adam. Dit had een bedoeling. In de week van de schepping had God de wereldzeeën en het vasteland, de planten en dieren gemaakt. Dat was allemaal voor wat er op de zesde dag zou komen, de mens, gemaakt naar het beeld van de Schepper zelf en voor een prachtig doel.

Maar toen Adam de dieren namen gaf, zo openbaart de Bijbel, vond hij voor zichzelf „geen hulp, die bij hem paste” (Gen. 2:20). Er waren lastdieren en trekdieren. Er waren schitterende vogels en vissen. Er waren dieren die tot trouwe kameraden getemd konden worden. Maar geen van deze kon spreken. Geen van deze kon denken, vooruitzien, scheppen.

God gaf Adam zodoende een les: hij, de man alleen, was niet compleet. Hij was maar half. Alle dieren hadden hun instinct. Ze dachten en redeneerden niet. Ze konden zich wel voortplanten. Adam kon denken, maar er was niemand met wie hij

zijn gedachten kon delen. En hij kon zich niet voortplanten.

God zei daarom tot Adam: „Het is niet goed, dat de mens alleen zij. Ik zal hem een hulp maken, die bij hem past” (vers 18).

Toen deed God Adam in diepe slaap vallen en nam een rib van zijn lichaam om daarvan de andere helft van de mensheid te vormen, de vrouw.

Ten onrechte wordt weleens gedacht dat de man, omdat God de

Kerk — een huwelijk dat spoedig zal plaatsvinden bij de terugkeer van Christus op aarde om Gods Koninkrijk te vestigen.

Een getrouwde man en vrouw vormen, door een leven van gedeelde ervaringen, een eenheid van liefde, genegenheid en saamhorigheid.

Als u God met één woord zou moeten beschrijven, welk woord zou u dan nemen?

De apostel Johannes wijdde een van zijn brieven in hoofdzaak aan de

lige huwelijksverbond ooit heeft ervaren, dan begrijpt u iets van de grootsheid van Gods wijsheid en liefde waarmee Hij ons heeft geschapen.

Los van de wetten van de God die de mensheid als man en vrouw heeft geschapen, en die de wet van de huwelijksliefde in werking heeft gezet, is een dergelijk wonder niet te begrijpen.

Gods wetten zijn zo broodnodig voor geluk in het huwelijk. Twee van de Tien Geboden zijn ter bescherming van de heiligheid van het huwelijk — het ene gebod verbiedt overspel, het andere zelfs de begeerte naar de man of vrouw van een ander. Slechts als u deze regels opvolgt kunt u het belang van het huwelijk begrijpen.

Indien het huwelijk groeit in liefde zal het paar een kleinschalige afbeelding van het komende geestelijke huwelijk van Christus en de Kerk gaan vormen.

Hoe belangrijk is het huwelijk dus?

Er is niets dat belangrijker is!

De volgende maand laten wij zien hoe man en vrouw de wetten en instructies van God kunnen opvolgen om het gelukkige huwelijk te krijgen dat wij allemaal wensen, maar dat zo weinigen bereiken. □

UW ONTZAGWEKKENDE TOEKOMST

Het woord 'evangelie' betekent 'goed nieuws'. Als deze boodschap werkelijk wordt begrepen, openbaart zij ons een menselijk potentieel zo overweldigend en ontzagwekkend, dat het ons in eerste instantie als niet te geloven voorkomt. Schrijf om ons boekje *Uw ontzagwekkende toekomst — Hoe de religies u misleiden*.

Als u het wonder van de eenheid van een man en een vrouw die elkaar liefhebben binnen het heilige huwelijksverbond ooit heeft ervaren, dan begrijpt u iets van de grootsheid van Gods wijsheid en liefde waarmee Hij ons heeft geschapen.

man eerst maakte en toen pas de vrouw, beter is. Onzin. Geen van beide is beter dan de ander.

Maar wij zijn als man en vrouw geschapen met een doel. Beiden zijn naar Gods beeld, naar zijn gelijkenis gemaakt. Door de mensheid uit mannen en vrouwen te laten bestaan heeft God laten zien dat de mens zich kan voortplanten. Geen van beide kan dat zonder de ander. Maar voortplanting is niet het enige doel waarom de mens mannelijk en vrouwelijk is geschapen.

Het mysterie van de Kerk

Toen de apostel Paulus eeuwen later de huwelijksrelatie van de in liefde verenigde man en vrouw besprak gaf hij een samenvatting van het grootste doel van het huwelijk: „Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en die twee zullen tot één vlees zijn. Dit geheimenis is groot, doch ik spreek met het oog op Christus en op de gemeente” (Ef. 5:31-32).

Zozeer is het huwelijk geheiligd dat God het gebruikt als een type van het komende huwelijk van Jezus Christus, de Zoon van God, met de

vraag wat God is. In 1 Johannes 4:8 heeft hij „God is liefde” geschreven.

Zo eenvoudig, toch zo betekenisvol.

Liefde is het woord dat ons meer dan alle andere woorden vertelt hoe God denkt en doet. Die eigenschap zal de grondslag zijn waarop Jezus Christus een eeuwige relatie met zijn Kerk zal aangaan. Op deze eigenschap moet een huwelijk gebaseerd zijn.

Misschien zijn er onder u die nu voor het eerst zien waarom de mensen als man en vrouw zijn geschapen. Het grootste doel daarvan is dat een man en vrouw elkaar kunnen leren liefhebben en een huwelijk kunnen sluiten, waarin de relatie zich door de jaren heen verder kan verdiepen en verrijken.

Toen God de mensheid fysiek compleet had gemaakt gaf hij bij de eerste huwelijksceremonie Eva, de vrouw, aan Adam. En God zei: „Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en zij zullen tot één vlees zijn” (Gen. 2:24).

Als u het wonder van de geestelijke eenheid van een man en een vrouw die elkaar liefhebben binnen het hei-

JA! God zal uw gebeden beantwoorden

God zal onze gebeden horen en verhoren. Maar kennen wij de voorwaarden?

Norman L. Shoaf

Veel lezers van HET GOEDE NIEUWS hebben op dit moment wellicht te kampen met huwelijksproblemen, eenzaamheid, financiële tegenslagen of een zwakke gezondheid. Er kunnen moeilijkheden zijn op het werk, met de kinderen, zorgen over de toekomst of eenvoudig onvervulde levensdromen.

Wij hoeven niet hulpeloos tegenover deze moeilijkheden te blijven staan.

De grote God die dit gehele universum bestuurt — de God die het onbeperkte vermogen heeft om *de omstandigheden* in uw leven te veranderen — nodigt u uit om „al uw bekommernis op Hem” te werpen, „want Hij zorgt voor u” (1 Petr. 5:7).

Jezus Christus beloofde: „Bidt en u zal gegeven worden; zoekt en gij zult vinden; klopt en u zal opengedaan worden” (Matth. 7:7).

De deur naar de troonzaal van de God die over de hele schepping regeert staat voor ons open — door de kracht van gebed. God staat gereed en is bereid om in te grijpen en de gebeurtenissen te sturen en te inspireren, ook in de schijnbaar minder belangrijke facetten van ons leven.

Hoeveel mensen tegenwoordig — ook belijdende christenen — hebben echter ooit werkelijk gebeden?

Hoevelen beschouwen het gebed

niet louter als een uit het hoofd geleerd gezang, als een wensgedachte, of als verheven woorden?

Het wordt tijd dat wij allen de ontzaglijke kracht erkennen die klaar staat om door een vurig, gelovig en aanhoudend gebed tot God te worden ontketend om ons te helpen. En het wordt tijd dat wij de *voorwaarden* gaan begrijpen die God zelf stelt aan dat geestelijk werktuig: het gebed — voorwaarden waaraan kan worden voldaan, en waarop Hij vervolgens gehouden is ons te antwoorden!

Zoudt u uzelf antwoorden?

Als u God was, zoudt u dan de gebeden beantwoorden van iemand die bidt op de wijze zoals u dat doet?

Hoe vaak bidden wij? Kennen wij Degene tot wie wij bidden persoonlijk? Leggen wij ons hele hart in onze gebeden of bidden wij „alleen voor het geval” er iemand boven is die luistert en antwoordt? Vragen wij God dingen te doen die schadelijk zijn voor ons en anderen? Bidden wij alleen als laatste redmiddel of betrekken wij God vanaf het begin in onze plannen? Bidden wij overeenkomstig Gods wil?

Sommigen antwoorden dat men Gods wil niet kan kennen. Onjuist — God heeft zijn wil vastgelegd in zijn Woord, de Bijbel. Het is de onfeilbare instructiebron voor een succesrijk leven nu en voor het verwerven van de kwalificaties voor eeuwig behoud. Daarom moeten wij de Bijbel bestuderen opdat wij op de hoogte

zijn van alles wat ons daarin wordt verteld.

Sommigen zullen antwoorden dat God meestal met „Nee” antwoordt op de gebeden in dit leven. Deze mensen zien echter duidelijk de wonderbaarlijke, positieve antwoorden over het hoofd die, zoals in de Bijbel vermeld, door Gods dienaren op hun gebeden werden ontvangen. Hebben zij Spreuken 10:24 niet gelezen? „Hij vervult de wens der rechtvaardigen.”

Sommigen zullen antwoorden dat men niet het recht heeft te eisen (op een eerbiedige en nederige wijze natuurlijk) dat God zijn beloften nakomt. Maar waarvoor dienen dan Gods beloften? Welk praktisch nut levert het ons dan op in Hem te geloven?

Titus 1:2 zegt dat God niet liegt. God heeft beloofd „de wens” te vervullen „van wie Hem vrezen” (Ps. 145:19).

Laten wij nu Gods Woord bestuderen om te zien aan welke voorwaarden God zegt dat wij moeten voldoen, opdat Hij onze gebeden beantwoordt. Als wij aan die specifieke voorwaarden voldoen is God gehouden te luisteren en te antwoorden, anders zou aan zijn beloften geen geloof gehecht behoeven te worden!

Specifieke voorwaarden

• *Bewaar Gods geboden.* 1 Johannes 3:22 vertelt ons: „En ontvangen wij van Hem al wat wij bidden, daar wij zijn geboden bewaren en doen wat welgevallig is voor zijn aange-

zicht." De eerste voorwaarde die God stelt voor het beantwoorden van onze gebeden is dus dat wij Hem gehoorzamen.

Toch verwachten velen vandaag dat God in hun leven ingrijpt en hen helpt, ook al weigeren zij Gods wetten te gehoorzamen, soms zelfs met de bewering dat Gods wetten zijn afgeschaft!

De apostel Paulus schreef over Gods wet: „Zo is dan de wet heilig, en ook het gebod is heilig en rechtvaardig en goed” (Rom. 7:12). Deuteronomium 28:2 belooft: „De volgende zegeningen [ook de zegen dat God uw gebeden hoort en verhoort] zullen alle over u komen en uw deel worden, indien gij luistert naar de stem van de Here, uw God.”

Indien u een bepaald onderdeel van Gods wet niet gehoorzaamt, ondanks het feit dat God heeft getoond dat Hij wil dat u zich daaraan houdt, dan zegt Jesaja 59:2 tot u: „Uw ongerechtigheden zijn het, die scheiding brengen tussen u en uw God, en uw zonden doen zijn aangezicht voor u verborgen zijn, zodat Hij niet hoort.”

• *Vraag in overeenstemming met Gods beloften.* Neem het geval van een ouder en een kind. Welke liefhebbende ouder die het kind een speciaal uitje of geschenk belooft, zou het over het hart kunnen verkrijgen op zijn of haar woord terug te komen en het hart van het kind breken door deze belofte niet na te komen? Het kind heeft er recht op te verlangen dat de ouder zijn of haar woord nakomt.

Hetzelfde geldt voor God. Door de Bijbel heen legt God honderden verklaringen af over wat Hij bereid is voor zijn volk te doen. Hij belooft te genezen (Jak. 5:14-15). Hij belooft degenen die tienden betaalt te zegenen (Mal. 3:10). Hij belooft degenen die Hem gehoorzamen te beschermen tegen fysiek onheil (Ps. 91:7-10).

Heeft God de zaak of de handeling die wij van Hem verlangen specifiek beloofd? Dan kunnen wij, indien wij aan de overige voorwaarden voor het verhoren van gebed voldoen, vrijmoedig in ons gebed voor Gods troon komen en vol vertrouwen aanspraak maken op zijn belofte (Hebr. 4:16). Als liefhebbend ouder, zal Hij die zeker nakomen.

1 Johannes 5:14-15: „En dit is de vrijmoedigheid, die wij tegenover Hem hebben, dat Hij, indien wij iets bidden naar zijn wil, ons verhoort. En indien wij weten, dat Hij ons verhoort, wat wij ook bidden, weten wij, dat wij de bedenen verkregen hebben, die wij van Hem hebben gebeden.”

• *Vraag onzelfzuchtig.* Wij behoren altijd om Gods zegen te vragen opdat wij beter in staat zullen zijn anderen te dienen, en niet alleen voor onze persoonlijke genoegdoening.

Het is zoals Jakobus 4:3 zegt: „Gij bidt wel, maar gij ontvangt niet, doordat gij verkeerd bidt, om het in uw hartstochten door te brengen.”

Gods weg is de weg van geven — van even bezorgd zijn voor de belangen van anderen als voor die van onszelf (Filipp. 2:3-4). God zal krachtig handelen ten aanzien van onze gebeden ten behoeve van de noden van anderen.

Hebt u geld nodig voor onder-richt? Vraagt u dan aan God om u

anden lief te hebben en voor hen te bidden (Matth. 5:44).

Als u Gods zegen nodig heeft, bedenk dan hoe u die zegen zo kunt gebruiken dat hij niet alleen uzelf maar ook anderen ten goede komt.

• *Vraag in geloof.* Jezus zei: „Indien gij een geloof hebt als een mosterdzaad, zult gij tot deze berg zeggen: Verplaats u van hier daarheen en hij zal zich verplaatsen en niets zal u onmogelijk zijn” (Matth. 17:20). Wat is uw berg?

Er schuilt een geweldige kracht in het gebed van de gelovige — het brengt verbazingwekkende dingen tot stand die met fysieke middelen alleen niet kunnen worden bewerkstelligd of verklaard. Als u wilt dat uw gebeden worden verhoord, moet u geloven dat God ze zal verhoren. U moet geloof bezitten.

„Maar zonder geloof is het onmogelijk Hem welgevallig te zijn. Want wie tot God komt, moet geloven dat Hij bestaat en een beloner is voor wie Hem ernstig zoeken” (Hebr. 11:6).

Als God een gebed niet beantwoordt, laten wij de blaam dan niet op Hem werpen maar eerst onszelf afvragen of wij aan alle door God gestelde voorwaarden voor beantwoording van gebed hebben voldaan.

dat geld te geven opdat u vaardigheden kunt aanleren die u kunt gebruiken in dienst van anderen. Hebt u huwelijksproblemen? Vraagt u dan aan God om u meer geduld en wijsheid en onzelfzuchtige zorgzaamheid te geven opdat u uw partner kunt helpen.

Zoudt u graag gehuwd zijn? Vraag dan aan God u een partner te zenden opdat u door de rijke ervaring van het huwelijk meer van Gods karakter zult kunnen ontplooiën. Zoudt u graag genezen van een ziekte of kwaal? Vraag God dan om u een betere gezondheid te geven opdat u actiever kunt zijn in dienst van zijn grote wereldwijde Werk: het bekendmaken van het Evangelie aan alle volken.

Benadeelt iemand u? Vraag God dan om terwille van die persoon in te grijpen. Jezus droeg ons op onze vij-

Als u wankelt in geloof, is God niet verplicht u te antwoorden (Jak. 1:6-7). Schiet uw geloof te kort, doe dan wat de bezorgde vader deed toen hij Jezus vroeg zijn van de duivel bezeten zoon te genezen. Toen Jezus hem vroeg of hij geloofde, riep hij uit: „Ik geloof, kom mijn ongelof te hulp!” (Markus 9:24.) Vraag God u een sterk, rotsvast geloof te geven, dat bergen verzetten kan!

• *Vraag in de naam van Jezus Christus.* Jezus Christus schonk zijn volgelingen het voorrecht tot God de Vader te bidden in Jezus' eigen naam. Hij beloofde: „Voorwaar, voorwaar Ik zeg u: Al wat gij den Vader zult bidden in Mijn Naam, dat zal Hij u geven” (Joh. 16:23; *Statenvert.*). Vragen in Jezus' naam betekent vragen als iemand die dezelfde doelstellingen heeft als Jezus, als iemand die Jezus Christus voort-

durend in zich laat werken, als iemand die ernaar streeft te leven op dezelfde wijze als Jezus.

God de Vader respecteert de naam van zijn Zoon! Er is onder de hemel geen andere naam waardoor wij behouden kunnen worden (Hand. 4:12). Wanneer een ware volgeling van Jezus Christus God de Vader in de naam van Jezus Christus een verzoek doet, besteedt God de Vader daar aandacht aan en zal Hij antwoorden.

• *Volhard in gebed.* God belooft het gebed van de gelovige te verhoren, maar Hij behoudt zich het recht voor te beslissen *hoe* en *wanneer* Hij dat zal doen.

Soms geeft Hij niet direkt antwoord, omdat Hij er zeker van wil zijn dat wij werkelijk staan achter wat wij Hem vragen. Hij wil weten of wij oprecht wensen dat Hij optreedt. Een voorwaarde voor het verhoren van gebed is daarom ook dat wij in ons verzoek volharderen.

Jezus illustreerde de noodzaak van volharding toen Hij de gelijkenis vertelde van de volhardende weduwe. Deze weduwe kwam telkens weer tot een zekere rechter met het verzoek haar recht te verschaffen, totdat de rechter zich gedwongen zag tot handelen (Lukas 18:4-5).

God is natuurlijk geen onrechtvaardige rechter die niet wenst op te treden ten behoeve van zijn volk. Hij wil antwoorden en helpen (Matth. 7:9-11). Hij wil dat „het u in alles wèl ga en gij gezond zijt” (3 Joh. 2). Hij is maar al te bereid om onze gebeden te verhoren — als wij aan alle voorwaarden die Hij heeft gesteld voldoen en in gebed volharderen totdat Hij antwoordt.

God belooft: „Dan zult gij Mij zoeken en vinden, wanneer gij naar Mij vraagt met uw ganse hart” (Jer. 29:13). „Bidt zonder ophouden”, gebiedt 1 Thess. 5:17.

• *Wees dankbaar.* Een van de meest voorkomende zonden in deze eindtijd is ondankbaarheid (2 Tim. 3:1-2). Zegt u God dank voor alles wat Hij al voor u heeft gedaan en, bij voorbaat ook, voor toekomstige gelegenheden om verzoeken aan Hem voor te leggen?

Paulus zei tegen de Thessalonicenzen: „Dankt God in alles” (1 Thess. 5:18; *Statenvert.*). Dank God dat Hij u toont hoe u op de juiste wijze

kunt bidden. Dank Hem voor het feit dat Hij naar u luistert. Dank Hem al bij voorbaat voor zijn antwoord, omdat u weet, door het geloof, dat Hij dat zal geven.

En wanneer God uw gebed tenslotte verhoort, laat dan niet na Hem te danken voor het feit dat Hij een betrouwbare, edelmoedige, liefhebbende Vader is die u wil helpen met ieder probleem om te zorgen dat u zich nu kunt kwalificeren om zijn toekomstige Koninkrijk binnen te gaan.

Voldoe aan de eisen

Hebben wij God wel gebeden om leiding bij besluiten, om hulp bij beproevingen, om succes in levensambities, maar geen duidelijk of helemaal geen antwoord gekregen?

Laten wij de blaam dan niet op God werpen en evenmin overhaast concluderen dat „het niet Gods wil is geweest”. Wij hebben al gezien dat wij kunnen weten wat Gods wil is. Het staat in de Bijbel.

Als God niet antwoordt, laten wij dan eerst *onzelf* afvragen of wij aan alle door God gestelde voorwaarden voor beantwoording van gebed hebben voldaan.

Is dat niet het geval, dan treft *ons* alleen de blaam. God staat klaar en is bereid om onze gebeden op dramatische en wonderbaarlijke wijze te verhoren, wanneer wij aan de door Hem gestelde eisen voldoen.

Dit wil niet zeggen dat er zich *geen* speciale omstandigheden kunnen voordoen waarin God met „nee” zal antwoorden of nog enige tijd met antwoorden zal wachten. God ziet veel meer dan wij. Hij heeft een volmaakt overzicht van alle factoren die al wat wij Hem bidden kunnen beïnvloeden.

Paulus, bijvoorbeeld, smeekte God verschillende malen hem te genezen van een bepaald lichamelijk gebrek, maar God antwoordde: „Mijn genade is u genoeg; want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht” (2 Kor. 12:9; *Statenvert.*).

God beoogde iets speciaals met het niet inwilligen van Paulus' verzoek — misschien wilde Hij Paulus' karakter verstevigen, of de Kerk bewegen tot vuriger gebed of ons nu een voorbeeld geven van waarom Hij soms handelt op een wijze die wij niet verwachten.

Mozes vroeg God hem de Jordaan te laten oversteken om het beloofde land Kanaän te zien. Maar Mozes was God eerder ongehoorzaam geweest door om water te verkrijgen, op de rots te slaan in plaats van ertegen te spreken zoals God geboden had. Hij had daarmee God in de ogen van de vergadering der Israëlieten onteerd.

„Ook smeekte ik toen de Here...”, schreef Mozes, „Laat ik toch naar de overzijde mogen trekken en het goede land zien, dat aan de overkant van de Jordaan ligt... Maar de Here was tegen mij verbolgen... en hoorde niet naar mij; de Here zeide tot mij: Laat het genoeg zijn, spreek Mij niet meer over deze zaak” (Deut. 3:23-26).

In dit geval gaf God Mozes niet waar hij in zijn gebed om had gevraagd, om te tonen dat ongehoorzaamheid jegens Hem bestraft wordt. Mozes had in feite nagelaten aan de eerste voorwaarde voor het verhoren van gebed te voldoen: het gehoorzamen aan Gods geboden.

De kwestie is dat in enkele zeldzame gevallen God weleens „Nee” antwoordt of langer wacht met het beantwoorden van een van onze gebeden. Maar dergelijke gevallen vormen een zeer kleine minderheid.

Wanneer wij voldoen aan al Gods voorwaarden en in geloof bidden, zal God beslist antwoorden — gewoonlijk zelfs direct. Doet Hij dat niet, dan zijn wij ergens in gebreke gebleven of is God bezig iets bijzonders te verrichten dat wij misschien pas veel later begrijpen.

Onthoud dus dit: U hoeft niet alleen te worstelen. God heeft alle macht en bezit alle kennis. Hij staat klaar en is bereid u te helpen overwinnen, op uw gelovig gebed, overeenkomstig de voorwaarden die Hij in de Bijbel heeft uiteengezet. Hij zal, indien nodig, bergen voor u verzetten.

Leer de ontzagwekkende kracht kennen die door vurig gebed wordt ontketend en kom vrijmoedig voor Gods troon met elke kwestie, groot of klein.

Zoals Paulus heeft geschreven: „Weest in geen ding bezorgd, maar laten bij alles uw wensen door gebed en smeking met dankzegging bekend worden bij God” (Filipp. 4:6). □

Is het de gok wel waard?

Dit is wellicht een der meest controversiële artikelen die wij ooit hebben gepubliceerd. Het legt in duidelijke bewoordingen uit wat de Bijbel zegt over gokken.

Jon Kurnik

Veertig miljoen dollar! Dat is het bedrag dat de 28-jarige drukker Michael Wittkowski uit Chicago twee jaar geleden won in de loterij van Illinois. Het maakte hem tot de grootste winnaar in de loterijgeschiedenis.

Vorig jaar deelden eenentwintig fabrieksarbeiders en twee andere mensen de hoofdprijs van 41 miljoen dollar in de loterij van New York, de grootste hoofdprijs in de Noordamerikaanse geschiedenis.

Californië kroont regelmatig nieuwe miljonairs in de grootste loterij van de Verenigde Staten. Amper een jaar oud bracht de Californische loterij alleen al in de eerste maand dat zij speelde bijna een kwart miljard dollar aan inkomsten op.

Al met al hebben in de V.S. ruim

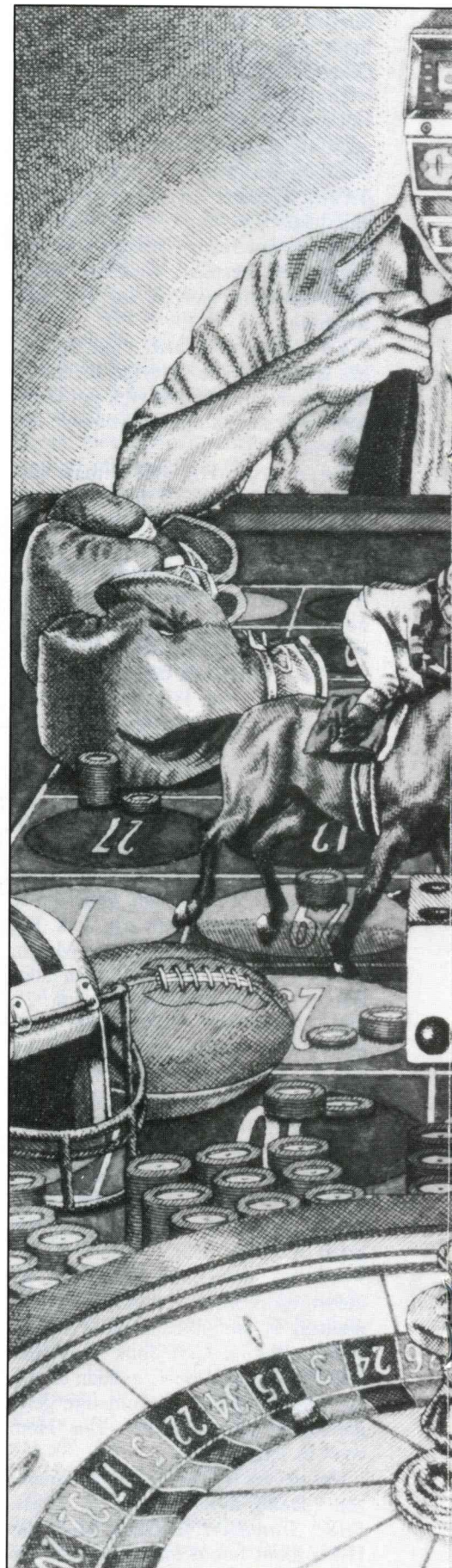
twintig staten plus het district Columbia loterijen opgezet om fondsen te creëren voor publieke voorzieningen.

Eerder dit jaar deelden twee bijstandstrekkingen in Quebec (Canada) een lot met een waarde van 7,6 miljoen dollar in de „6-49”-lotto. Twee jaar geleden maakte een echtpaar uit Ontario aanspraak op Canada's grootste loterijpot van 13 miljoen dollar.

Ook elders in de wereld bloeit het gokwezen in de vorm van loterijen en lotto's. In Australië is het de „Tattslotto” ten bedrage van 1,7 miljoen dollar per week. De Panamezen hebben hun „Loteria Popular” en in Polen kent men de wekelijkse „Duzy-Loteh” („Grote Lotto”).

Enorme bedragen

De hoeveelheid geld die elk jaar wordt besteed aan allerlei vormen van gokken — legaal en illegaal — is

onmogelijk te berekenen. Maar zelfs de cijfers over gelegaliseerd gokken zijn al ongelooflijk hoog. Het Public Gambling Research Institute (Openbaar onderzoeksinstituut naar het gokken) van de Verenigde Staten schat dat aldaar in 1982 tot een bedrag van 24 miljard dollar legaal is vergokt (dat wil zeggen, ongeveer 100 dollar voor elke Amerikaan)!

Legaal gokken komt voor in vele vormen: casino's, kienspelen, loterijen en lotto's, toto's bij paardenrennen enzovoort. Alleen al aan loterijen besteedden de Canadezen in 1983 60 dollar per persoon, de Britten 200 dollar per persoon en de Japanners 225 dollar per persoon.

Een gezaghebbende bron schat dat in de Verenigde Staten beroepsgokkers zo'n vijftig miljard dollar per jaar binnenhalen en dat het bedrag dat omgaat in alle vormen van legaal en illegaal gokken in de Verenigde Staten elk jaar van 500 miljard dollar tot bijna het dubbele van dat bedrag belooft.

Uit een in 1982 in de Verenigde Staten uitgevoerd Gallup-onderzoek bleek dat zo'n 60 procent van de volwassen Amerikanen zich overgeeft aan een of andere vorm van gokken en dat 80 procent van alle ondervraagden legaal gokken geoorloofd achtte. Het is dan ook geen wonder dat zelfs gokspelen onder auspiciën van de overheid een hoge vlucht nemen.

Een verraderlijke verlokking

Wie van ons heeft er nooit eens over gedroomd in één klap rijk te worden in een of andere loterij of prijsvraag? Wat zou het niet geweldig zijn, denken we, om een hele berg geld te winnen. Dan zouden we van al onze zorgen verlost zijn.

Maar wat zegt God over gokken? Aangezien gokken in de wereld van vandaag zo'n enorme rol speelt, zal de Bijbel over dit onderwerp zeker wel wat te zeggen hebben.

Zoveel samenlevingen zijn in onze dagen economisch in het slop geraakt dat het inkomen van de mensen steeds onzekerder wordt. De enorme werkloosheid in veel geïndustrialiseerde landen heeft sommige mensen ertoe gebracht een oplossing voor hun financiële problemen te zoeken die aan die problemen voor eens en altijd een einde moet maken.

Het antwoord? Instantrijkdom door een hoofdprijs!

Deze verlokking legt een vreemde aandrift bloot in de menselijke natuur. Arthur Shafer, hoogleraar in de wijsbegeerte aan de Universiteit van Manitoba, merkte op: „Die hele aandrift om een beter leven te krijgen door middel van gokken is dubieus. Het is een vorm van magisch denken.”

Deze ingeboren begeerte kan mensen er bezeten naar doen jagen enorme financiële voordelen te zoeken die zo min mogelijk inspanning vereisen. Joseph Dunn, directeur van de National Council on Compulsive Gambling (Nationale raad met betrekking tot de gokzucht), heeft gesteld: „Mensen die zich bezorgd maken over het sluiten van de fabriek wagen een kans om een grote slag te slaan. Als ze eenmaal iets hebben gewonnen zijn ze eraan verslaafd.”

Geschat wordt dat tussen de zeven en tien miljoen mensen in de Verenigde Staten verslaafde gokkers zijn, een plaag die wedijvert met de plaag van het alcoholisme.

We horen zoveel verhalen over gewone mensen die plotseling rijk zijn geworden dat we wellicht denken dat onze winstkansen behoorlijk groot zijn. Maar de verlieskansen, vooral in bepaalde vormen van gokspelen, zijn astronomisch groot. In de lotto van New York bijvoorbeeld viel op drie formulieren een enorme prijs maar er waren 72 miljoen verliezers!

En uit enquêtes blijkt dat het merendeel van de „gewone mensen” die, vooral, in loterijen spelen bestaat uit armen en slecht opgeleide mensen — dus diegenen die zich het het minst kunnen veroorloven hun geld op deze wijze te besteden.

Een te Maryland uitgevoerd onderzoek wees uit dat de armste huishoudens van de staat, die eenderde uitmaken van alle huishoudens, de helft van alle wekelijkse loten van de loterij kochten en zestig procent van de dagelijkse gokspelformulieren.

Een van de gokkers zei: „Als mensen de vier of vijf dollar die ze elke dag weer aan de loterij besteden nu eens een jaar lang opzij zouden leggen en zich zouden realiseren hoeveel ze eraan uitgeven, dan zouden ze zichzelf wel voor de kop kunnen slaan.”

De motivatie vormt de sleutel

Een vrouw zei: „Ik ben niet van plan om al mijn geld te vergokken of iets dergelijks. Het enige wat ik doe is eens per week wat geld te besteden aan een spelletje bingo. Ik weet zeker dat daar niets verkeerd in schuilt.”

Statistisch is de kans groot dat zij niet verslaafd zal raken aan gokken. Ook al keurt u gokken goed, dan nog zullen de meesten van u die dit artikel lezen evenmin verslaafd zijn. Maar zelfs minimale, aan wat voor vorm van gokken dan ook bestede, bedragen roepen de grote vraag op van het motief, van wat u ertoe drijft.

De definitie van gokken is: wedden of het meedoen aan een weddenschap, het spelen van een spel waarbij op de afloop van dat spel welbewust geld of iets anders wordt ingezet. Als spel vereist het weinig of geen inspanning; de enige bepalende factoren zijn toeval en „geluk”.

De verlokking van een gemakkelijke, snelle winst is louter een uiting van een op *nemen* ingestelde levenswijze.

De oprichter van dit blad, Herbert W. Armstrong, heeft een duidelijke omschrijving gegeven van het fundamentele karakterprobleem dat aanleiding geeft tot allerlei vormen van gokken. Hij schreef: „Het begeren van geld en van alles wat met geld gekocht kan worden is niet anders dan het volgen van een levenswijze die van Satan is — ‘nemen’ in plaats van ‘geven’, nemen en wedijveren in plaats van samenwerken — *eigenbelang* en *eigenbaat* met de begeerte om te winnen in plaats van liefde jegens God en liefde jegens de naaste.”

Het fundamentele probleem achter het gokken is de gedachte ten koste van een ander materiële winst te behalen.

Met dat in gedachten zouden wij er allemaal goed aan doen onze *houding* nader te overwegen zelfs ten aanzien van het deelnemen aan wedstrijden als loterijen, verlotingen die dienen om de abonnementenverkoop van tijdschriften te bevorderen en spelletjes in televisieshows. Het gaat er niet om deze activiteiten te veroordelen maar het is de *houding* er tegenover die belangrijk is.

Goed zakendoen houdt in dat je winst mag verwachten maar niet omdat iemand anders eraan verliest. Veeleer moeten beide partijen aan de transactie winnen. Evenzo bevordert het verzekeringsprincipe het delen van de kosten ter dekking van onvoorziene verliezen — opnieuw het *geef*-principe.

Een eenvoudige test is dat u eerlijk nagaat of uw motivatie er een is van *nemen* voor uzelf of dat het er een is van *geven* en *delen* met anderen.

Wat God zegt

Gods Woord staat vol adviezen met betrekking tot het aanpakken van allerlei problemen, ook dit. Wij hebben wijsheid nodig bij het toepassen van de principes van de Bijbel die op Gods wet zijn gebaseerd.

Spreuken 28:20 zegt ons: „Een betrouwbaar man heeft veel zegen, maar wie naar rijkdom jaagt, blijft niet ongestraft.” En vers 22 voegt daar nog aan toe dat hebzucht uiteindelijk zal leiden tot armoede.

Hoe vaak al in de kronieken van de menselijke geschiedenis hebben mensen bij het spelen om die ongrijpbare pot goud geen armoede geogst?

De apostel Paulus was geïnspireerd om Timotheüs een waarschuwend woord te schrijven dat velen aan hun laars lappen: „Want de wortel van alle kwaad is de geldzucht. Door daarnaar te haken zijn sommigen van het geloof afgedwaald en hebben zich met vele smarten doorboord” (1 Tim. 6:10).

Is rijk zijn dan zondig? Absoluut niet. Een aantal van Gods uitverkooren dienstknechten, onder wie Abraham en Job, waren ongelooflijk rijk. De apostel Johannes wenste Gods volk zelfs de zegen van voorspoed toe (3 Joh. 2). Maar goddelijk karakter dient te worden gebruikt om geld op de juiste wijze te verwerven en te beheren.

Dat is de reden dat het principe achter het gokken goddeloos is. Juist de motivatie van *nemen* voor zichzelf verhindert of voorkomt dat Gods eigen natuur van *geven* in onze geest wordt ontwikkeld.

Er is geen enkel risico verbonden aan een op *geven* ingestelde levenswijze. Een zeker zakenman bouwde zijn autobedrijf op dit principe zon-

der zelfs maar te weten dat het een bijbels principe was. Door te proberen iets extra's voor zijn klanten te doen slaagde hij waar concurrenten, die alleen op winst uit waren, faalden. Nu, dertig jaar later, heeft hij nog steeds een bloeiend bedrijf.

Jesus leerde dat *geven* altijd beantwoord wordt: „Geef en u zal gegeven worden: een goede, gedrukte, geschudde, overlopende maat zal men in uw schoot geven” (Lukas 6:38). Als wij trachten te leven volgens de principes van Gods levenswijze, dan zal alles wat wij voor ons lichamelijk welzijn *nodig* hebben ons bovendien geschonken worden (Matth. 6:33).

Op amusementsgebied komen zoveel terreinen in aanmerking dat we één, voor al die terreinen geldend principe moeten toepassen: zal het bestede geld eenvoudigweg een vooraf te bepalen winst opleveren, of is er alleen maar een *kans* op enige winst?

Spellen waarin uw vaardigheden worden beproefd of wedstrijden waarin uw vaardigheden of talenten worden verbeterd leveren een vooraf te bepalen en te berekenen winst op. Maar het betalen voor deelneming aan een spel met alleen maar de kans om een prijs in goed of geld te winnen is gokken.

Het principe van het riskeren van verlies is ook van toepassing op de 1001 varianten van loterijen en wedstrijden die door zakenleven en media op touw worden gezet. Ook nu weer geldt dat als niets wordt verded, niets kan worden verloren.

Goede doelen

Een subtiele manier om het gokken te bevorderen is dat men de opbrengst voor een deel bestemt voor zogenaamde „goede doelen”. Gewoonlijk maakt men daarvoor gebruik van diverse vormen van loterijen. Veel liefdadige en dienstverlenende instellingen ontvangen enorme geldsommen door van overheidswegen georganiseerde loterijen die dit feit in hun reclame gebruiken. Velen zien dit als een rechtvaardiging voor gokken. Maar laten wij eens twee factoren bekijken die vaak over het hoofd worden gezien.

De eerste is dat een bepaald percentage van het bijeengebrachte geld de liefdadige doelen nooit bereikt.

Degenen die de loterijen organiseren, de verkopers van de loten en de prijswinnaars kunnen allen hun wettige deel nemen voordat de rest van het geld wordt toegewezen.

Geven aan liefdadige doelen is prachtig zolang het niet meer dan dat is — geven zonder voorwaarden. De Bijbel staat vol vermaningen de behoeftigen en armen niet te veronachtzamen (Matth. 25:34-40; 1 Joh. 3:17-18). En voorbeelden leren ons ook duidelijk dat een dergelijke zorg veel effectiever is op een persoonlijke basis.

Anderzijds is een van de voornaamste verkoopmotieven die de Amerikaanse overheden gebruiken om het deelnemen aan loterijen te bevorderen dat een bepaald percentage van de opbrengst van de lotenverkoop naar goede publieke doelen zal gaan. Maar wat ze vergeten

erbij te zeggen is dat dit niet betekent dat het geld aan bestaande fondsen zal worden toegevoegd maar integendeel een vermindering inhoudt van de gelden die de overheid uit haar totale budget voor dit speciale gebied bestemt. En zo blijft het budget voor bijvoorbeeld onderwijs nagenoeg even groot als voordat de loterij werd geïntroduceerd.

De tweede factor is dat de motivatie om te geven serieus moet worden bekeken. Goede doelen zijn er al heel lang. Maar een interessant gegeven is dat het publiek van Noord-Amerika sinds de introductie van loterijen heel wat vrijgeviger is geworden!

Toch heeft David Hanson, directeur marketing van de loterij van de staat New York, opgemerkt dat de behoefte liefdadigheid te be-

drijven „niet de reden vormt waarom mensen loten kopen. De kans op het grote geld is wat hen motiveert”. Ja, de motivatie van iemand is waar het werkelijk om gaat. Zoals God tot de profeet Samuel sprak: „Het komt immers niet aan op wat de mens ziet; de mens toch ziet aan wat voor ogen is, maar de Here ziet het hart aan” (1 Sam. 16:7).

Met andere woorden, het verdedigen van gokken uit zogenaamd altruïstische motieven is gewoonlijk alleen maar een vals excuus om de hebzucht de vrije loop te laten.

Ponden en talenten

Een van de principes die door de goklust worden onderdrukt is de karaktertrek van produktieve inspanning. Jezus leerde door middel van (Zie verder pagina 22)

En nu . . . is het zelfs nog gemakkelijker

Ronald D. Kelly

Gokken, dat ooit werd gezien als een bezigheid voor de rijken en beroemden, is tegenwoordig binnen vrijwel ieders bereik gekomen. Het is niet langer nodig naar Monte Carlo, Las Vegas, Reno of Atlantic City te vliegen om met een gokspel je geluk te beproeven.

Er gaat nauwelijks een week voorbij dat miljoenen Amerikanen niet een of andere uitnodiging tot gokken in de bus krijgen. Aanbiedingen om in te schrijven op een of andere loterij of een lot te kopen worden nog aanlokkelijker gemaakt door daarbij een kans (of vijf kansen of tien kansen) in het vooruitzicht te stellen op het winnen van een miljoen of meer dollar.

Tegenwoordig kan men in verscheidene Amerikaanse staten in de vertrouwde omgeving van de buurtsupermarkt een loterijlot kopen met kansen om ter plekke 5 tot 100 dollar te winnen. En een paar gelukkigen zijn goed voor het grote prijzengeld van 10.000 dollar tot wel twee of drie miljoen dollar.

Sommige staten hebben gekozen voor loterijen en andere vormen van gelegaliseerd gokken om staatsprojecten te financieren. In 1984 bijvoorbeeld hebben de Californische kiezers voor Proposition (Voorstel) 37 gestemd: de staatsloterij.

Na enkele vertragingen werd de loterij ingesteld en is ze voor de Californische schatkist een overweldigend financieel succes geworden.

En wie zijn degenen die de loterij meespelen? De welvarende, goed verdienende mensen uit de midden- en hogere klassen? Wellicht een aantal van hen. Doch een ongewoon hoog percentage van hen die zich het het minst kunnen veroorloven, speelt vaak in de loterij mee. Mensen die weinig verdienen verlangen gretig naar de roem en het fortuin die het winnen van de hoofdprijs hun mogelijk zal brengen.

Als hoofdprijswinnaars instantmiljoenairs worden, is de verleiding groot vaak mee te spelen. Het lijkt nagenoeg onbeduidend een of twee dollars extra voor een lot te besteden als men betaalt aan de

kassa van de supermarkt, iets aanschaf in een warenhuis of benzine tankt.

De mensen schijnen er niet bij stil te staan dat welke vorm van gokken ook slechts één zekere winnaar kent: de staat, de sponsor, het casino of de organisatoren van de paardenrennen. Tegenover elke winnaar staan misschien wel honderdduizenden verliezers. De vermelde kansen bij sommige gokactiviteiten zijn werkelijk belachelijk!

Zeker, de grote winnaar krijgt een berg geld. Maar hoe staat het met al die verliezers? Is het werkelijk de moeite waard moeizaam verdiend geld te riskeren voor de uiterst onwaarschijnlijke kans dat u in één klap rijk zult zijn? Vele volwassenen hebben hun hongerige kinderen hun eten onthouden alleen maar om één kansje meer te hebben.

Elke keer dat u in de verleiding komt te gokken moet u zorgvuldig overwegen wat de consequenties zijn als u die paar extra dollars erin investeert. U zou er veel beter aan doen uw bekwaamheden te verbeteren om een betere baan te krijgen. En vervolgens uw geld te investeren in een spaarprogramma om datgene te financieren waar naar u hebt verlangd, misschien wel een goede opleiding voor uw kinderen.

Met gokken zullen miljoenen mensen verliezen en zullen er slechts enkelen winnen. Maar als u hard werkt, ijverig spaart en uw geld verstandig besteedt, dan zult u niets verliezen. □

Het geloof dat voor behoud is vereist

Er bestaat veel wanbegrip over wat het christelijke geloof inhoudt. Velen beweren te geloven, maar in werkelijkheid is geloof een zeldzaamheid. Getuige de angst, zorg en spanning en wanhoop die haast iedereen op bepaalde momenten van het leven bevangen!

Het is geen wonder dat Jezus Christus zich afvroeg: „Doch, als de Zoon des mensen komt, zal Hij dan het geloof vinden op aarde?” (Lukas 18:8.)

De basisdoctrine

Het geloof is de overtuiging dat God bestaat en dat Hij precies doet wat Hij zegt in zijn Woord, de Bijbel. Naar dit geloof moeten wij leven als wij God willen behagen en de gemoedsrust willen kennen die alleen uit vertrouwen op Hem voortkomt. Door dit geloof worden wij gerechtvaardigd, door dit geloof kunnen wij de kracht van de goddelijke liefde vinden om Gods geboden te onderhouden. Dit is het geloof dat voor behoud is vereist!

De leerstellingen van deze wereld

De meeste godsdienstige mensen zullen zich wel kunnen vinden in de boven gegeven definitie, althans gedeeltelijk. Bij nauwkeuriger onderzoek merken wij echter dat bijna niemand werkelijk weet heeft van de juiste betekenis van het woord *geloof*. Bijna niemand weet waar het geloof vandaan komt en hoe het in ons leven werkzaam is.

De meesten denken zelfs — en geheel ten onrechte — dat geloof

iets is dat vanuit onszelf moet worden „opgebracht”. Daarnaast verwarren velen geloof met gevoelens als genegenheid voor God. Veel mensen zijn geneigd te denken dat het voor wie geloof heeft niet nodig is Gods wetten te onderhouden, omdat christenen zogenaamd „uit het geloof leven zonder de werken der wet”. Dit zijn allemaal misvattingen.

De bijbelse leer

Het beste uitgangspunt voor een discussie over geloof is waarschijnlijk een eenvoudige omschrijving uit de Bijbel. In Hebreëen 11:1 staat: „Het geloof nu is de zekerheid der dingen, die men hoopt, en het bewijs der dingen, die men niet ziet.”

Met andere woorden, het geloof is de overtuiging dat God zich aan zijn beloften zal houden, ook al zijn er geen fysieke aanwijzingen voor. Iemands geloof — *waar geloof* — is al het bewijs dat hij of zij nodig heeft. Het geloof *is* het bewijs.

Hebreëen 11:6 gaat dieper in op deze definitie: „Maar zonder geloof is het onmogelijk Hem welgevallig te zijn. Want wie tot God komt, moet geloven, dat Hij bestaat en een beloner is voor wie Hem ernstig zoeken.” Hier wordt nogmaals gezegd wat geloof is: de overtuiging dat God be-

staat en dat Hij degenen die Hem gehoorzamen volgens zijn beloften zal belonen.

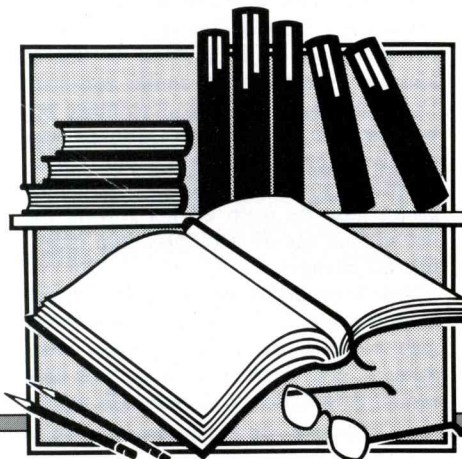
Men denkt weleens dat geloof een gevoel is, een vroom gevoel voor God en zijn bestaan. Mensen die zo denken koesteren een warm gevoel voor God in hun hart en denken dat dit geloof is. Wat niet zo is. Geloof is het innerlijke vertrouwen in God en de waarheid van wat Hij zegt. Het is iets van het verstand, niet van het gevoel (hoewel er natuurlijk gevoelens bij kunnen komen).

Het geloof is niet louter hoop en evenmin gewone vrees, zoals wanneer een christen God zoekt omdat hij of zij bang is voor een beproeving. Het is geen eigengerechtigheid of druk van buitenaf, zoals wanneer mensen God gehoorzamen omdat anderen dat doen.

Er zijn mensen die niet begrijpen wat geloof is (ook al denken zij dat zij het weten), omdat zij ten onrechte menen dat het geloof van binnenuit moet komen. Zij denken dat het iets is dat van binnenuit „gekweekt” kan worden. Dat is echter niet het geval.

Het ware geloof is niet een of andere natuurlijke hoedanigheid die diep begraven of verborgen in de menselijke ziel ligt en te voorschijn kan worden getoverd als men de truc maar kent. Het geloof moet geheel van buitenaf komen, als geschenk van God aan de menselijke geest.

Let op wat Efeze 2:8 zegt: „Want door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf: het is een gave van God.” In Galaten 5:22 (zie *Statenvert.*) wordt geloof genoemd als een van de belangrijkste vruchten van Gods Geest die in een mens werkzaam is, in plaats van een natuurlijke eigenschap van de mens die op een of andere manier naar de

oppervlakte kan worden gelokt door emotionele gebedsbijeenkomsten of op andere wijze „opgewekt”.

Velen begrijpen niet wat geloof is omdat zij niet inzien dat het er niet alleen om gaat te geloven dat God bestaat, maar ook dat wat God zegt de waarheid is. Zodoende geloven ze *in* God, zonder *God te geloven*.

Adam en Eva maakten dezelfde fout. Natuurlijk geloofden zij dat God bestond, want zij liepen en spraken met Hem in de Hof van Eden. Maar zij geloofden niet dat zij zouden sterven als zij van de boom der kennis van goed en kwaad zouden eten, ook al zei Hij dat zij dan zouden sterven. Zij geloofden dus niet wat Hij zei. Tegenwoordig maken de meeste mensen die beweren geloof te hebben dezelfde fout!

Er bestaan nog andere gevaarlijke misvattingen omtrent geloof.

De eerste misvatting is, dat geloof de noodzaak om Gods geboden te onderhouden teniet doet. Deze onjuiste stelling wordt vaak geschraagd door een uitspraak in de brief aan de Romeinen aan te halen — maar dan gedeeltelijk — namelijk dat „de mens door geloof gerechtvaardigd wordt, zonder werken der wet” (Rom. 3:28), en dergelijke verzen. De aanhangers van de geloof-zonder-werken-leer beweren in wezen dat de wet is „afgeschaf”.

In de praktijk zijn degenen die een dergelijke leer aanhangen daarin echter nogal hypocriet en inconsequent. Bedoelen zij soms dat wij Gods naam mogen misbruiken, of doden, stelen, overspel plegen of afgoden aanbidden? Dat bedoelen zij zeker niet, ook al zou een letterlijke toepassing van de theorie van „wij hoeven ons niet meer aan de wet te houden” dat wel betekenen.

Het enige van de tien geboden waarvan zij wel willen toegeven dat het niet meer geldt is het heiligen van de sabbat. Mét Gods Heilige Dagen, tiendenbetaling en andere punten van Gods wet die zij niet willen gehoorzamen wordt de sabbat overboord gegooid.

Dat is theologisch gezien een belachelijk standpunt. Mensen hebben

absoluut geen recht om te bepalen welke van Gods wetten van kracht zijn en welke niet. Degenen over wie God heerst — dat zijn naar eigen zeggen toch alle belijdende christenen — hebben geen recht God te vertellen welke wetten zij willen gehoorzamen en welke zij willen afschaffen. God heeft in zijn Woord duidelijk gesteld wat zijn wetten zijn.

Daarnaast begaan de mensen die beweren dat wij alleen door geloof worden behouden, waarbij wij Gods wetten niet hoeven te onderhouden, de vergissing om twee verschillende dingen door elkaar te halen, namelijk rechtvaardiging en gehoorzaamheid. Het klopt dat christenen worden gerechtvaardigd (dat wil zeggen, vergeving ontvangen en verzoend worden met God) door het geloof en niet door werken (Ef. 2:8-9), maar daarmee heeft de zondaar na vergeving nog niet het recht om zijn zonde te herhalen, net zo min als een moordenaar die van de autoriteiten gratie heeft gekregen het recht heeft opnieuw een moord te gaan plegen.

Romeinen 3:28 zegt hetzelfde, als wij de context in aanmerking nemen. Vers 31 werpt een helder licht op de waarheid: „Stellen wij dan door het geloof de wet buiten werking? Volstrekt niet; veleer bevestigen wij de wet.” Het is duidelijk dat het geloof Gods wet niet opheft.

Jakobus 2:14-24 stelt als dogma dat „het geloof zonder de werken niets uitwerkt” (vers 20), „dood is” (*Statenvert.*) en dat „een mens gerechtvaardigd wordt uit werken en niet slechts uit geloof” (vers 24). Deze volkomen duidelijke verzen tonen aan dat iemand die het geloof heeft, dus die God gelooft en Hem wil behagen, van dat geloof zal doen blijken door gehoorzaamheid.

Wat is het ook onlogisch om te menen dat iemand die in God gelooft Hem ongehoorzaam zou willen zijn! Het geloof is juist het vermogen dat wij nodig hebben om God te kunnen gehoorzamen!

Laten wij dit goed begrijpen. Gods wet is een wet van liefde. De eerste vier van de Tien Geboden behandelen de liefde tot God, de laatste zes

de liefde jegens de mens. Om deze wet te vervullen is de kracht van de liefde nodig, immers, „de liefde [is] de vervulling der wet” (Rom. 13:10).

Het moet echter wel Gods liefde in ons zijn, niet louter onze eigen liefde. Zijn liefde is „in onze harten uitgestort... door de Heilige Geest”, die God ons geeft na bekeering en doop (Rom. 5:5; Hand. 2:38). Van God ontvangen wij die liefde en de kracht om Hem te gehoorzamen door de heilige Geest die Hij ons schenkt.

Teneinde de kracht om God te gehoorzamen te ontvangen moeten wij Hem erom bidden. Om antwoord op onze gebeden te krijgen — ook het antwoord wanneer wij God bidden ons te helpen Hem te gehoorzamen — hebben wij echter geloof nodig, want zonder geloof kan niemand iets van God ontvangen (Jak. 1:6-7).

Gehoorzaamheid komt daarom rechtstreeks uit het geloof voort en komt er zeker niet door te vervallen. Zoals in Romeinen 3:31 wordt gesteld bevestigt het geloof de wet juist, omdat het geloof ons in staat stelt de wet te onderhouden. De heilige Geest geeft ons in feite het geloof van Jezus Christus (Gal. 2:16, zie *Statenvert.*).

Sluitverzen

Hier volgt een beknopte opsomming van de voornaamste verzen over het geloof en daarmee een samenvatting van dit onderwerp: Hebreëen 11:1, 6: definitie van het geloof. Efeze 2:8-9, Galaten 2:16 (*Statenvert.*): wij worden door het geloof gerechtvaardigd en het geloof is een gave van God; God schenkt ons door de heilige Geest het geloof van Jezus Christus. Jakobus 2:14-24: door het geloof worden Gods wet en goede werken niet afgeschaf. Romeinen 3:28-31: het geloof rechtvaardigt ons en bevestigt de wet.

Het ware geloof is veel meer dan louter een belijdenis van geloof. Het is een geschenk van God ter vergeving van het verleden en de sleutel voor gehoorzaamheid in de toekomst. □

Gebeuren er vandaag nog wonderen?

Jezus zei dat wonderen zijn ware dienaren zouden volgen (Markus 16:17-18). Men kan Gods Kerk vandaag herkennen aan de wonderen die worden verricht.

Earl H. Williams

„**W**aar zijn de wonderen? Als dit werkelijk Gods ware Kerk is, waarom zie ik u dan geen wonderen verrichten?”

Degene die deze provocerende vragen stelde zocht oprecht te bewijzen of dit al dan niet Gods ware Kerk was. De wonderen doemden op als het ontbrekende stuk van de legpuzzel.

Maar ontbraken ze werkelijk? Of was hij het verbazingwekkende verschijnsel dat zich in zijn eigen leven voltrok vergeten?

Hoe staat het met u? Bent u in staat de wereldschokkende wonderen die in Gods Kerk gebeuren te herkennen? Ze gebeuren!

Ja! Er gebeuren in Gods Wereldwijde Kerk wonderen, ook vandaag. Misschien gebeurt er op ditzelfde moment een van de grootste wonderen aller tijden met u. Leest u verder. Ontdek Gods doel met wonderen in uw leven.

Wat is een wonder?

Hoe herkennen wij een wonder? Na getuige te zijn geweest van de opvoering van surrogaatwonderen in zweterige tentbijeekkomsten waarbij „kreupelen” de radslag maken boven hun rolstoel, of na het horen van het

gebrabbel van mensen die verondersteld worden „te spreken in tongen” weten velen niet goed meer wat een wonder in werkelijkheid is.

De opschorting of verandering van de werking van een natuurwet brengt een wonder tot stand. *Dynamis*, een grieks woord dat „de dynamische tentoonspreiding van kracht” betekent, wordt in het Nieuwe Testament gebruikt voor wonderen. Het woord „mirakel” evenwel is afgeleid van het latijnse *miraculum*, dat „een wonderbaarlijke gebeurtenis” betekent.

Toen Jezus Christus op dynamische wijze Gods kracht tentoonspredde en natuurwetten wijzigde, verwonderden de discipelen zich en zeiden: „Wie is toch deze, dat Hij ook aan de winden en aan het water bevelen geeft en zij Hem gehoorzaam zijn?” (Lukas 8:25.)

In wiens hand rust de kracht om deze machtige wonderen te verrichten — in die van de mens of in die van God? Die kracht is in Gods hand. Hij bepaalt hoe, wanneer en waar zijn wonderen zullen worden ontketend. De nietige mens is slechts toeschouwer en dienaar — niet de bron. Ook Christus, het instrument, erkende God als de bron van de wonderen die Hij verrichtte (Joh. 14:10). Verwonder u niet over de mens — verwonder u over de God achter de mens.

Herinner u ook dat, ofschoon Christus garandeerde dat tekenen Gods ware volk zouden volgen, God nimmer gehouden is wonderen te verrichten enkel en alleen om sceptici tevreden te stellen. Johannes de Doper, een rechtvaardige dienaar van God die de weg bereidde voor Christus' eerste komst, verrichtte niet zoveel grootse werken. Toch zei Jezus dat er nooit een groter mens geboren was dan Johannes de Doper (Matth. 11:11).

Ook al kan God wonderen verrichten om Zichzelf te openbaren, toch worden zijn bestaan en zijn gezag op geen enkele wijze ontkend als Hij verkiest dit niet te doen.

De meesterverleider

En Satan? Kan hij wonderen verrichten? Als u met „wonderen” bedoelt het vermogen om te doen verbazen en verbijsteren — ja, dat kan de tovermeester.

De apostel Paulus noemde al Satans kunsten „bedrieglijke wonderen” (2 Thess. 2:9). Deze scherpzinnige misleider kan aandachttrekkende daden verrichten; niettemin legt God Satan beperkingen op (Job 2:6). Satan mag een aantal goedkope kunsten vertonen, terwijl God de belangrijkste vermogens, zoals genezen, aan zichzelf voorbehoudt. Alleen God kan u helen (Ex. 15:26).

Gods doel

Allereerst echter, waarom verricht God wonderen? Waarvoor dienen ze? Is God in het amusementsbedrijf om de massa's te verstrooien en hen te doen watertanden? Geeuwt Hij, wanneer het saai wordt in de hemel en zegt Hij dan: „Het wordt nu tijd voor iets pittigers. Laten wij maar weer eens een wonder verrichten“?

Nee! Wonderen zijn geen doel op zichzelf. God bedient zich van wonderen als middel voor een doel. Dat doel — Gods alomvattende doel — is zichzelf te openbaren aan de mens.

Laten wij nu kijken naar drie tijdperken in de geschiedenis waarin God wonderen gebruikte om de aandacht van de mens op zich te vestigen: de tijd van Mozes, de tijd van Elia en de tijd van Christus.

Het was Gods wil zich aan Israël en de Farao te openbaren door tekenen en wonderen in Egypte te verrichten. Maar eerst had Hij een instrument nodig, een dienaar. Daarom stelde God zich op een verbazingwekkende manier aan Mozes voor: door de brandende braamstruik. Hij kreeg Mozes' onverdeelde aandacht (Ex. 3:2-4). De overtuigingskracht van de Eeuwige overtuigde Mozes ervan dat de Heer God is en motiveerde Mozes om Gods werk te doen.

Door Mozes maakte God zijn debuut bij zowel de Israëlieten als de Egyptenaren — en God was een „daverend succes“. De plagen deden iedereen versteld staan en brachten de natie Egypte op haar knieën. De Rode Zee overweldigde het leger van de Farao. Toen God deze dingen voltooid had, wist iedereen wie Hij was (Ex. 14:4, 18).

Een nieuw tijdperk van religieuze verwarring brak aan in de tijd van Elia. Het volk verloor de ware God en zijn dienaar uit het oog. In plaats daarvan vereerde het Baäl en de dienaren van Baäl (1 Kon. 18:18). Via zijn knecht Elia daagde God de profeten van Baäl uit tot een directe confrontatie, een wedstrijd in wonderen, op klaarlichte dag (vers 27).

De vraag wie de grootste in Israël was, God of Baäl, zou voor eens en altijd worden uitgevochten. Elia riep uit: „Hoelang zult gij aan beide zijden mank gaan? Indien de Here God is, volgt Hem na; maar indien het de Baäl

Hedendaagse „wonderen“? Hieronder en links: evangelische genezingsdienst. Alleen God heeft macht over natuurwetten en Hij beslist hoe, wanneer en waar Hij een wonder laat gebeuren.

Pelgrims verzamelen „heilig water“ bij Lourdes in Frankrijk (geheel links). Links: in Fatima werd „de moeder van God“ gezien. Boven: in Napels betekent het vloeibaar worden van het bloed van St. Januarius geluk.

is, volgt hem na” (vers 21). De uitdaging was als volgt: Twee stieren zouden in stukken worden gehouwen en elk op een afzonderlijk altaar worden gelegd, één voor God en één voor Baäl, en „De God die met vuur zal antwoorden, die zal God zijn” (vers 24).

De overmacht leek overweldigend. Elia verklaarde: „Ik ben als profeet des Heren alléén overgebleven, en de profeten van de Baäl zijn vierhonderd vijftig man” (vers 22). Elia, ver in de minderheid en door tegenstanders omringd, bleef moedig doorgaan. De profeten van Baäl waagden als eersten hun poging, maar de gebeden die zij afvuurden waren krachteloos — Baäl zweeg (vers 26-27).

Toen was de beurt aan Elia: „Antwoord mij, Here, antwoord mij, opdat dit volk wete, dat Gij, Here, God zijt, en dat Gij hun hart weer terugneigt. Toen schoot het vuur des Heren neer en verteerde het brandoffer... Toen het gehele volk dat zag, wierpen zij zich op hun aangezicht en zeiden: De Here, die is God! De Here, die is God!” (vers 37-39.) Door dit spectaculaire wonder werden de enige ware God en zijn enige ware profeet bekendgemaakt.

Naarmate de tijd voortschreed, daalde de geestelijke duisternis opnieuw neer. Ditmaal besloot God zijn Zoon te zenden om licht aan de

wereld te brengen. Jezus zei: „Ik ben het licht der wereld” (Joh. 9:5). Christus' doel was niet zichzelf te verheerlijken, maar door zijn licht de Vader te openbaren (Joh. 17:4). Opnieuw wezen wonderen de ware God en zijn dienaar aan. Op de dag van Pinksteren in 31 n.Chr. predikte de apostel Petrus: „Mannen van Israël, hoort deze woorden: Jezus, de Nazoreeër, een man, u van Godswege aangewezen door krachten, wonderen en tekenen, die God door Hem in uw midden verricht heeft, zoals gij zelf weet” (Hand. 2:22).

Zij konden de ware God en de gene door wie Hij werkte niet loochenen. Door de Kerk die Christus stichtte bleef het licht van de ware God schijnen (Matth. 16:18).

Een getuige van de eindtijd

Maar de misleiding en vervolging na de eerste eeuw deden dat licht verflauwen. De Kerk bestond nog steeds, maar sluimerde en sliep als geheel (Matth. 25:5). Het Evangelie werd niet krachtig aan de wereld gepredikt. De onheilspellende mist van religieuze blindheid omhulde de wereld.

Zouden voor eeuwig het licht verflauwd, de stem tot zwijgen gebracht en de kennis van de ware God verborgen blijven? Nee!

„En midden in de nacht klonk een geroep: De bruidegom, zie, gaat uit hem tegemoet!” (Matth. 25:6.) Ongeveer 1900 jaar na de stichting van de Kerk, begon er een stem te roepen in de woestijn van religieuze misleiding. Licht drong door in de duisternis (Jes. 40:3).

Die stem was de stem van Herbert W. Armstrong en Gods Wereldwijde Kerk. God beloofde een getuige in de eindtijd: „Zie, Ik zend mijn bode, die voor mijn aangezicht de weg bereiden zal” (Mal. 3:1). De opvolgers van mijnheer Armstrong zetten nu dit grote Werk voort.

Het grootste wonder

Terugkomend op de man die vroeg: „Waar zijn de wonderen?”, zien wij dat Jezus Christus beloofde: „Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie in Mij gelooft, de werken, die Ik doe,

zal hij ook doen, en grotere nog dan deze, want Ik ga tot de Vader” (Joh. 14:12).

Groter wonderen dan Christus verrichtte gebeuren er nu in Gods Kerk. Die wonderen openbaren de ware God. Velen worden genezen. Velen worden op wonderbaarlijke wijze beschermd bij ongelukken of natuurrampen. Geweldige deuren worden geopend voor de bekendmaking van het Evangelie in verafgelegen plaatsen overal op de aardbol. Gebeden, door Gods volk opgezonden, worden op verbazingwekkende en onmiskenbare wijze verhoord. Dit Werk zelf, dat vanuit het niets begon, is op spectaculaire wijze gegroeid zoals het spreekwoordelijke mosterdzaad, en het groeit nog steeds.

Deze wonderen gaan die van Christus zelf te boven! Maar het belangrijkste wonder gebeurt wellicht met u op dit moment.

Verbaast dat u? Is dat onmogelijk, zegt u? Bedenk dan: Wat is groter, de genezing van een lichaam of de genezing van een geest? Wat is belangrijker, uw fysieke leven of uw eeuwige leven?

Jezus stelde diezelfde vraag: „Want wat zou het een mens baten, als hij de gehele wereld won, maar schade leed aan zijn ziel? Of wat zal een mens geven in ruil voor zijn leven?” (Matth. 16:26.) De mens maakt zich druk over het behoud van het vlees. God is geïnteresseerd in het uiteindelijke geestelijke doel.

Geestelijk genas Jezus geen enkele persoon tijdens zijn aardse dienaarsambt. Jezus bekeerde zelfs niet zijn belangrijkste apostel, Petrus. Christus zei hem: „En gij, als gij eenmaal tot bekering gekomen zijt, versterk dan uw broeders” (Lukas 22:32). Bekering — geestelijke genezing — is het grootste aller wonderen!

Een werk van Elia in de eindtijd

De grootste wonderen van Gods Werk in de eindtijd concentreren zich op het hart. „Zie, Ik zend u de profeet Elia, voordat de grote en geduchte dag des Heren komt. Hij zal het hart der vaderen terugvoeren tot

de kinderen en het hart der kinderen tot hun vaderen, opdat Ik niet kome en het land treffe met de ban” (Mal. 4:5-6).

Elia was de voorloper van dit Werk van de eindtijd. God de Vader voert het hart van zijn kinderen terug naar Zichzelf, terwijl Hij zijn hart tot hen richt door de prediking en de publikaties van zijn Kerk.

In de dagen van geestelijke duisternis van Elia, kwam er vuur van de hemel om de ware God te openbaren. Ook nu komt er een vuur — een licht — vanuit de hemel om de ware God te openbaren, maar op grootsere wijze.

Paulus verklaarde: „Want de God, die gesproken heeft: Licht schijne uit het duister, heeft het doen schijnen in onze harten, om ons te verlichten met de kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Christus” (2 Kor. 4:6). Dat licht — dat vuur uit de hemel — is de heilige Geest (Hand. 2:3-4).

De ware God wordt niet alleen *aan* u geopenbaard, maar ook *in* u. Een geestelijk wonder, dat al het menselijk begrip te boven gaat, voltrekt zich in uw verstand: „Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven, Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn” (Jer. 31:33). Door het proces van karakterontwikkeling en bekering krijgt God werkelijk in u gestalte (Gal. 4:19).

De fysieke wonderen van Mozes, Elia en Christus waren al spoedig vergeten — uit het oog, uit het hart (Ps. 78:10-11). De geestelijke wonderen van vandaag kunnen niet vergeten worden.

God neemt het niets — u en mij — en scheidt uit ons op wonderbaarlijke wijze zonen van God (Rom. 8:14, 16-17).

Het doel — het eindresultaat — van Gods grootste wonder is zijn eigen kinderen te scheppen, met zijn lichaam, verstand en Geest. God is bezig dit wonder te voltrekken in het leven van duizenden mensen zoals u en ik. U moet Hem daarvoor in uw leven laten werken. Waar zijn de wonderen? Laat ze in u gebeuren! □

Word jij ook al **OUD** voor je tijd?

Bernard W. Schnippert

Hij liet niet met zich sollen. Hij wilde als een volwassene worden behandeld.

Toen hij gearresteerd werd, werd hij als volwassene behandeld. Hij werd, als een volwassene, in de gevangenis gezet.

Zoiets zet je aan het denken over alle jonge mensen die wanhopig proberen om snel op te groeien. Maar al te vaak laten hun pogingen om vroeg rijp te lijken littekens en wonden na, en worden ze te vroeg oud.

Te snel volwassen worden is iets wat heel vaak voorkomt. Het gebeurt met een meisje dat ik ken. Ze gebruikt lippenstift en oogschaduw, en draagt fantastische oorbellen. Ze draagt ook heel kleine bikini's als ze gaat zwemmen, en nauwsluitende, uitdagende kleren. Ze is 6.

Er is ook nog die jongen van 16, die uitgenodigd werd voor een atletiekontmoeting voor tieners, maar er niet heenging, omdat hij zich te oud en te wijs vond voor dergelijke kinderachtige activiteiten. Ik ben 36 en ik was ook uitgenodigd. Ik ben gegaan en ik heb veel plezier gehad.

De spreuk van mijn grootvader

Als ik denk over mensen die te vroeg oud worden, denk ik aan een spreuk die mijn grootvader in zijn woonkamer had hangen toen ik tiener was. Hij had de spreuk zelf uit hout gesneden.

De tekst moet voor hem belangrijk zijn

geweest, anders zou hij niet zoveel moeite hebben gedaan om hem uit te snijden. Maar toentertijd had de spreuk voor mij geen betekenis.

De tekst was heel eenvoudig: „Wij worden te vroeg oud, en te laat wijs”. Toen begreep ik het niet, maar nu kan ik wel twee of drie mogelijke betekenissen bedenken. Als ik denk aan de treurige verhalen die ik heb gehoord over tieners die te vroeg volwassen

worden, denk ik aan deze betekenis: „Word niet te snel oud. En wacht niet met wijzer worden tot je oud bent.”

Je ziet ze zo vaak, de tieners die willen opschieten en geen kind meer willen zijn. Ze willen altijd indruk maken op anderen met hun rijpheid, hun stoerheid en hun betrokkenheid bij grote plannen en ideeën.

Het lijkt wel of ze zich minderwaardig voelen omdat ze nog pas tieners zijn, en ze willen absoluut hun eigen gang gaan en het maken in de wereld. Ze willen te snel volwassen worden.

Geobsedeerd door volwassen-zijn

Ik zou willen dat ik kon geloven dat deze blijkbaar obsessie voor snel volwassen worden zeldzaam was, maar ik weet dat het niet zo is. Ik weet uit ervaring dat veel, zo niet alle tieners zo snel mogelijk op hun volwassenheid afrennen. Maar al te vaak blijkt de volwassenheid die ze zoeken namaak te zijn, en ze raken gehavend en voortijdig oud.

Natuurlijk proberen verschillende mensen het op verschillende manieren. Sommigen beginnen te roken om ouder en rijper te lijken. Ande-

ren proberen het met drugs. Velen willen zo vroeg mogelijk afspraakjes maken, of een vaste relatie hebben. Sommigen, veel te veel zelfs, knoeien met seks in een poging om bij de volwassenen te horen.

Dan zijn er nog degenen die hun studie verwaarlozen om te kunnen werken, zodat ze de laatste modesnuffjes kunnen kopen, of een auto waarmee ze zoveel ze willen in de

Jonge mensen willen vroeg rijp zijn. Maar al te vaak laten hun pogingen littekens na; ze zijn afgeleefd — te vroeg oud.

stad kunnen rondtoeren net als hun ouders. Sommigen kleden zich graag verleidelijk, om er volwassener uit te zien. Anderen vervallen tot misdaad. (Ze denken dat ze daardoor volwassener lijken.)

En ze lijken allemaal hard op weg om te vroeg oud te worden, en te laat wijs.

Sommigen zullen zeggen: „Maar ik begrijp het niet. Ik dacht dat u juist wilde dat we volwassener zouden worden.” Daar heb je gelijk in, we willen wel dat je volwassener wordt, maar we willen niet dat je te vroeg oud wordt. Tussen die twee zit een enorm verschil.

Het is prima om jong te zijn

Volwassen karaktereigenschappen, zoals verantwoordelijkheidsgevoel, beheersing over je emoties, goede manieren, persoonlijke verzorging, doelbewustheid en sociale vaardigheden zijn belangrijk. We willen dat je deze dingen leert. Maar wordt alsjeblieft niet te vroeg oud.

Verwaarloos bijvoorbeeld gewoon ouderwets plezier niet, omdat je denkt dat plezier maken kinderachtig is. Het lijkt erop dat bepaalde

groepen in de samenleving plezier minderwaardig vinden. De filmindustrie heeft bijvoorbeeld de neiging om seks, wilde feesten, drugs, de misdaad en dergelijke dingen spannend voor te stellen, en ondertussen gewoon gezond plezier, zoals kamperen, vissen, sport en familie-uitjes, af te schilderen als saai en vervelend.

En wat is het resultaat? Tieners die indruk willen maken op anderen onttrekken zich aan familie-uitjes en dergelijke, om op straat rond te kunnen hangen, liefst met iets te roken, en er onverschillig en zogenaamd volwassen bij te lopen.

Als je niet te vroeg oud wilt worden, moet je je ook geen afgestompte en ongeïnteresseerde levenshouding eigen maken, door je gevoelens te onderdrukken.

De filmindustrie, nogmaals, laat de ideale man vaak zien als het sterke en

zwijgzame type, dat van niets en niemand bang is, en ongeveer even warm en gevoelig als een baksteen. Modetijdschriften voor vrouwen schilderen het ideale type af als gereserveerd, ongeïnteresseerd, blasé en hooghartig: verveeld en vervelend. De eenvoudige uitbundige vrolijkheid van de jeugd lijkt in vergelijking met deze kunstmatige rijpheid kinderachtig.

Offer ook je ontvankelijkheid niet op. Niemand houdt van betweters, dus moeten we allemaal onszelf dwingen om te luisteren en te leren. Maak je de geborneerde instelling van te veel jonge en oude mensen niet eigen, de houding van niemand kan mij wijzer maken.

De prijs van ons speelgoed

Wees ook niet te snel met het inruilen van de jeugdige zorgeloosheid voor de concurrentiedrang van de volwassenen. Dat wil zeggen: begin niet te denken dat je absoluut niet gelukkig kunt zijn als je niet snel een baan krijgt en allerlei dingen kunt kopen, zoals de laatste modesnuffjes en een auto.

Een kind kan blijkbaar plezier
(Zie verder pagina 22)

TUSSEN HAAKJES...

„Laten we er eens over praten”

Dexter H. Faulkner

Elke dag ontvangen we wel een paar brieven van jonge mensen over problemen waar zij mee zitten.

We proberen hen gerust te stellen en we raden hen aan een open gesprek met hun ouders over de problemen te voeren.

Vaak luidt het antwoord: „ik

te benaderen.

Waarom is er wrijving tussen tieners en hun ouders? Wat kunnen tieners eraan doen?

Wanneer conflicten ontstaan, denk dan aan wat Jezus Christus zei: „Zalig de vredestichters, want zij zullen kinderen Gods genoemd worden” (Matth. 5:9). Vrede sluiten en behouden met onze ouders is

drukken is bijvoorbeeld meer waardering voor onze ouders aan de dag te leggen en minder te klagen en te mopperen.

Zeg eens „Dankuwel voor de lift, vader”, of „Dat was een heerlijke maaltijd, moeder”.

Span je meer in om het leuk te hebben met je familie. Laten zien dat je bij het gezin wilt zijn, is laten zien dat je van ze houdt. Misschien kun je een familiepicknick voorstellen. Leuke gezinsuitjes worden nooit vergeten en de herinnering eraan is een steun in moeilijke momenten.

Denk er ook aan dat, als je je woord niet houdt, je hiermee zegt dat je niet vertrouwd kunt worden. Het vertrouwen winnen van je ouders is een belangrijke stap naar vrede in het gezin en het voorkomen van problemen in de toekomst.

Voor het voorkomen en oplossen van conflicten is het noodzakelijk dat je eerst goed nadenkt of je een uitweg weet. Verzin eens drie manieren die het probleem dat jij ziet groeien zouden kunnen voorkomen.

Ondanks je pogingen om een vredestichter te zijn, zullen er soms toch conflicten ontstaan. Dit zijn enige richtlijnen die helpen bij het oplossen van die problemen.

- *Hou je bij het onderwerp.* Het is makkelijk om in een gesprek over een emotioneel getinte kwestie, de slechte gewoonten van je ouders of iets onrechtvaardigs dat ze je zes jaar geleden aandeden, naar boven te halen. Dit helpt je niet het probleem op te lossen.

- *Wees eerlijk, maar tactvol.* Onze houding, manier van praten en gezichtsuitdrukking zeggen een heleboel. Wees eerlijk over je gevoelens maar wees niet brutaal of sarcastisch.

- *Luister, luister echt.* Probeer het te bekijken van je ouders' kant.

- *Veronderstel niet zomaar iets.* Zorg ervoor dat je elkaar begrijpt. Als je twijfelt, vraag hun dan het nog een keer uit te leggen.

Positieve daden zeggen meer dan woorden. Sticht vrede door iets voor je ouders te doen.

denk er niet over”! Waarom? Veel jongeren reageren op die manier omdat ze denken dat hun ouders toch niet zullen luisteren en, daarnaast, ze zouden niet weten hoe hen

zeker de moeite die het kost waard.

Laten we eens doornemen op wat voor manier we vrede stichters kunnen zijn. De basis voor onze pogingen om in vrede met onze ouders te leven moet liefde zijn. We moeten ervoor zorgen dat zij weten dat we altijd van hen houden.

Een manier om die liefde uit te

• *Breng Mattheüs 7:12 in praktijk.* „Alles nu wat gij wilt, dat u de mensen doen, doet gij hun ook aldus: want dit is de wet en de profeten”. We zouden tegen onze ouders moeten spreken op de manier waarop we zelf aangesproken willen worden.

Als we proberen de wegen der

Heilige Geest

(Vervolg van pagina 4)

en het karakter, de natuur, de vorm en de gestalte van de levende God.

Wanneer wij de waarheid begrijpen, beseffen wij wat een vreugde en wat een schitterend geschenk de heilige Geest van God is!

God is geen drieënheid. God is een gezin dat op dit moment, uit twee personen bestaat, die denken en handelen met de kracht van de heilige Geest. Wanneer God ons met die Geest verwekt, worden wij bevrucht met het eeuwige leven van God, opdat wij kunnen groeien in de eigenschappen van Gods denkwijze en kracht tot aan de Wederkomst van Christus, wanneer wij worden geboren in Gods Gezin als zijn letterlijke kinderen! □

Oud voor je tijd?

(Vervolg van pagina 20)

hebben met een potlood en een stuk papier, terwijl veel volwassenen denken dat ze een nieuwe auto nodig hebben of een motorboot en een kampeerauto om niet te sterven van jaloezie.

Natuurlijk kan het soms wel goed zijn om al een baan te hebben als je nog een tiener bent. Maar het is treurig dat sommige tieners een baan krijgen die ze niet nodig hebben, terwijl ze ondertussen hun studie en hun sociale leven verwaarlozen, enkel omdat ze aangestoken zijn door een bekende ziekte van oudere mensen: „niet willen onderdoen voor de bureu”.

En er is nog iets wat je zeker moet vermijden, je moet namelijk vooral niet denken dat de ondeugden die de volwassenen voor zichzelf gereserveerd hebben iemand ook echt volwassen maken.

Gokken, roken, drinken en naar films kijken die eigenlijk alleen voor ouderen bedoeld zijn maken je niet

communicatie te bewandelen, en deze te onderhouden, zullen problemen veel makkelijker opgelost worden. Het bespreken van dingen zal niet iets zijn om tegenop te zien, maar iets om naar uit te kijken.

Een oud Frans spreekwoord luidt ongeveer zo: „Hoor, zie en spreek als je in vrede wilt leven”. Waar vrede

De gok wel waard?

(Vervolg van pagina 13)

de gelijkenis van de ponden (Lukas 19:12-27) en die van de talenten (Matth. 25:14-30) welke weg God bewandelt om datgene wat ons is toevertrouwd te ontwikkelen en te vermeerderen. In Lukas 19 bijvoorbeeld wordt geestelijke groei vergeleken met het juiste gebruik van geld dat was verworven door „wat ieder met zijn handel bereikt had” (vers 15). Zij die verstandig handel hadden gedreven en hun geld hadden vermeerderd werden beloond.

Of het nu om materiële winst of geestelijke groei gaat, de onmiskenbare les is dat daarvoor persoonlijke inspanning is vereist.

Gokken leert ons te vertrouwen op

volwassener of gelukkiger. Als je ermee te maken krijgt, verander je weliswaar, maar niet in de goede richting. Je geest wordt bedorven, je wordt oud vóór je tijd.

Tot slot nog dit: verlies vooral niet je gevoel voor humor. Let eens op een kinderspeelplaats. Er wordt veel gelachen en plezier gemaakt. Toch hebben veel volwassenen ergens op hun levensweg het vermogen verloren om de lichte kant van het leven te zien. Jij hoeft niet bij degenen te horen die uit een vrolijke en plezierige jeugd in een harnas van gedwongen somberheid terecht komen.

Een kostbaarheid

Je jeugd is inderdaad kostbaar, met veel goede kanten die het waard zijn om aan vast te houden. Dat is een van de redenen waarom veel volwassenen er haast alles voor over zouden hebben om hun jeugd terug te krijgen.

En dat is een van de redenen waarom ook Jezus Christus de vele goede eigenschappen van de jeugd preekt: Wanneer gij niet wordt als de

heerst in het gezin, volgen altijd zegeningen.

Tussen haakjes, als ouders dit lezen: ik schreef aanvankelijk een versie hiervan voor volwassenen. Deze opmerkingen zijn voor beide partijen bedoeld. Bedenk dat vrede en harmonie ontstaan als beide partijen eraan werken! □

het blinde „geluk” om winst te verwerven. En daarbij is er geen enkele garantie op het geïnvesteerde geld, veeleer is de kans enorm groot dat het helemaal niets oplevert.

Het is veel beter onze verwachtingen en inspanningen te richten op het verwerven van de ware schatten van het spoedigkomende Koninkrijk van God (Matth. 6:19-21).

Tegenover elk sensationeel verhaal over de nieuwste „instantmiljonair” in de wereld staan miljoenen onbekend gebleven verliezers die hun verloren inzetten nooit van hun leven zullen terugkrijgen. Nog erger is dat de zelfzuchtige drijfveer van *nemen*, de houding van winnen ten koste van iemand anders, de karaktergroei blokkeert die nodig is om in Gods Koninkrijk te kunnen zijn.

Als u het op deze manier beziet, is het dan ooit de gok waard? □

kinderen, zult gij het Koninkrijk der hemelen voorzeker niet binnengaan (Matth. 18:3). Hij bedoelde dat we de aangename deugden van de jeugd moeten heroveren, zoals onschuld en het openstaan voor onderwijs, terwijl we in kennis, goddelijk karakter en wijsheid groeien.

Wat gebeurt er met degenen die te snel opgroeien? Hoe staat het met degenen die voor jaren in de gevangenis terecht komen? Ik denk dat ze, wanneer ze vrijkomen, wanhopig zullen proberen een deel van de verloren tijd terug te winnen. Ze zullen hard zoeken naar manieren om de klok terug te draaien.

Ze zullen het proberen, maar het zal niet lukken. Je kunt nooit terug. Je kunt je jeugd niet terugkrijgen als je hem eenmaal verloren hebt.

Je hoeft echter niet in deze situatie terecht te komen. Je hebt je jeugd nog: behoud hem — dat zal je tot voordeel zijn. Vergete de spreuk niet die bij mijn grootvader aan de muur hing:

„Wij worden te vroeg oud, en te laat wijs”. □